

1320

USTAWA

z dnia 7 listopada 2008 r.

o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw^{1),2)}

Art. 1. W ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 54, poz. 535, z późn. zm.³⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2:

a) w pkt 8 zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

„eksportie towarów — rozumie się przez to potwierdzony przez urząd celny określony w przepisach celnych wywóz towarów z terytorium kraju poza terytorium Wspólnoty w wykonaniu czynności określonych w art. 7, jeżeli wywóz jest dokonany przez:”,

b) pkt 14 otrzymuje brzmienie:

„14) pierwszym zasiedleniu — rozumie się przez to oddanie do użytkowania, w wykonaniu czynności podlegających opodatkowaniu, pierwszemu nabywcy lub użytkownikowi budynków, budowli lub ich części, po ich:

a) wybudowaniu lub

b) ulepszeniu, jeżeli wydatki poniesione na ulepszenie, w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym, stanowiły co najmniej 30 % wartości początkowej;”,

c) w pkt 25 lit. a i b otrzymują brzmienie:

„a) u którego wartość sprzedaży (wraz z kwotą podatku) nie przekroczyła w poprzednim roku podatkowym wyrażonej w złotych kwoty odpowiadającej równowartości 1 200 000 euro,

b) prowadzącego przedsiębiorstwo maklerskie, zarządzającego funduszami inwestycyjnymi, będącego agentem, zleceniobiorcą lub inną osobą świadczącą usługi o podobnym charakterze, z wyjątkiem komisju — jeżeli kwota prowizji lub innych postaci wynagrodzenia za wykonane usługi (wraz z kwotą podatku) nie przekroczyła w poprzednim roku podatkowym wyrażonej w złotych kwoty odpowiadającej równowartości 45 000 euro”,

d) po pkt 27b dodaje się pkt 27c—27e w brzmieniu:

„27c) magazynie konsygnacyjnym — rozumie się przez to wyodrębnione u podatnika zarejestrowanego jako podatnik VAT UE, o którym mowa w art. 97 ust. 4, miejsce przechowywania na terytorium kraju towarów należących do podatnika podatku od wartości dodanej przemieszczonych przez niego lub na jego rzecz z terytorium państwa członkowskiego innego niż terytorium kraju do tego miejsca, z którego podatnik zarejestrowany jako podatnik VAT UE, przechowujący towary, pobiera je, a przeniesienie prawa do rozporządzania tymi towarami jak właściciel następuje w momencie ich pobrania;

27d) prowadzącym magazyn konsygnacyjny — rozumie się przez to podatnika, który przechowuje w magazynie konsygnacyjnym towary i pobiera je z tego magazynu;

27e) zorganizowanej części przedsiębiorstwa — rozumie się przez to organizacyjnie i finansowo wyodrębniony w istniejącym przedsiębiorstwie zespół składników materialnych i niematerialnych, w tym zobowiązania, przeznaczonych do realizacji określonych zadań gospodarczych, który zarazem mógłby stanowić niezależne przedsiębiorstwo samodzielnie realizujące te zadania;”,

2) w art. 5 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Opodatkowaniu podatkiem podlegają również towary w przypadku, o którym mowa w art. 14. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio.”;

3) w art. 6:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) transakcji zbycia przedsiębiorstwa lub zorganizowanej części przedsiębiorstwa;”,

b) w pkt 2 średnik zastępuje się kropką i uchyla się pkt 3;

4) w art. 7:

a) w ust. 1 w pkt 5 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 6 i 7 w brzmieniu:

„6) oddanie gruntów w użytkowanie wieczyste;
7) zbycie praw, o których mowa w pkt 5 i 6.”,

b) w ust. 4 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) których przekazania nie ujęto w ewidencji, o której mowa w pkt 1, jeżeli jednostkowa cena nabycia towaru (bez podatku), a gdy nie ma ceny nabycia, jednostkowy koszt wytworzenia, określone w momencie przekazywania towaru, nie przekraczają 10 zł.”;

¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy Rady 2007/74/WE z dnia 20 grudnia 2007 r. w sprawie zwolnienia towarów przywożonych przez osoby podróżujące z państw trzecich z podatku od wartości dodanej i akcyzy (Dz. Urz. UE L 346 z 29.12.2007, str. 6).

²⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 20 czerwca 1997 r. — Prawo o ruchu drogowym, ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. — Ordynacja podatkowa, ustawę z dnia 19 marca 2004 r. — Prawo celne oraz ustawę z dnia 11 kwietnia 2008 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług.

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 14, poz. 113, Nr 90, poz. 756, Nr 143, poz. 1199 i Nr 179, poz. 1484, z 2006 r. Nr 143, poz. 1028 i 1029, z 2007 r. Nr 168, poz. 1187 i Nr 192, poz. 1382 oraz z 2008 r. Nr 74, poz. 444, Nr 130, poz. 826 i Nr 141, poz. 888.

- 5) w art. 8:
- a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. Usługi wymienione w klasyfikacjach wydanych na podstawie przepisów o statystyce publicznej, z zastrzeżeniem ust. 4, są identyfikowane za pomocą tych klasyfikacji, z wyjątkiem usług elektronicznych i usług turystyki, o których mowa w art. 119.”,
- b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:
- „4. Przy określaniu miejsca świadczenia usług, o którym mowa w art. 27 i 28, usługi są identyfikowane za pomocą klasyfikacji statystycznych, jeżeli dla tych usług przepisy ustawy oraz przepisy wykonawcze wydane na jej podstawie powołują symbole statystyczne.”;
- 6) w art. 9 w ust. 2 w pkt 1 lit. a otrzymuje brzmienie:
- „a) podatnik, o którym mowa w art. 15, lub podatnik podatku od wartości dodanej, a nabywane towary mają służyć działalności gospodarczej podatnika,”;
- 7) w art. 11 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Przez wewnątrzwspólnotowe nabycie towarów za wynagrodzeniem, o którym mowa w art. 5 ust. 1 pkt 4, rozumie się również przemieszczenie towarów przez podatnika podatku od wartości dodanej lub na jego rzecz, należących do tego podatnika, z terytorium państwa członkowskiego innego niż terytorium kraju na terytorium kraju, jeżeli towary te zostały przez tego podatnika na terytorium tego innego państwa członkowskiego w ramach prowadzonego przez niego przedsiębiorstwa wytworzone, wydobyte, nabyte, w tym również w ramach wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów, albo zaimportowane, i towary te mają służyć działalności gospodarczej podatnika.”;
- 8) w art. 12 w ust. 1 pkt 6 otrzymuje brzmienie:
- „6) na towarach mają zostać na terytorium kraju wykonane usługi na rzecz tego podatnika, pod warunkiem że towary po wykonaniu tych usług zostaną niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 90 dni od dnia wykonania usługi, z powrotem przemieszczone na terytorium państwa członkowskiego, z którego zostały pierwotnie wywiezione;”;
- 9) po art. 12 dodaje się art. 12a w brzmieniu:
- „Art. 12a. 1. Przemieszczenie towarów, o którym mowa w art. 11 ust. 1, przez podatnika podatku od wartości dodanej lub na jego rzecz, nieposiadającego siedziby, stałego miejsca prowadzenia działalności lub stałego miejsca zamieszkania na terytorium kraju, do magazynu konsygnacyjnego w celu ich dostawy prowadzącemu magazyn konsygnacyjny, oraz dostawę tych towarów, uważa się za wewnątrzwspólnotowe nabycie towarów, o którym mowa w art. 9 ust. 1, u prowadzącego magazyn konsygnacyjny, pod warunkiem że:
- 1) podatnik podatku od wartości dodanej nie jest zarejestrowany jako podatnik VAT czynny lub zwolniony;
 - 2) przechowywane w magazynie konsygnacyjnym towary są przeznaczone do działalności produkcyjnej lub usługowej, z wyłączeniem działalności handlowej, przez prowadzącego magazyn konsygnacyjny;
 - 3) prowadzący magazyn konsygnacyjny, przed pierwszym wprowadzeniem przez podatnika podatku od wartości dodanej towarów do tego magazynu, złożył w formie pisemnej naczelnikowi urzędu skarbowego zawiadomienie o zamiarze prowadzenia magazynu konsygnacyjnego zawierające:
 - a) dane podatnika podatku od wartości dodanej dokonującego przemieszczenia towarów do magazynu konsygnacyjnego oraz prowadzącego magazyn konsygnacyjny, dotyczące ich nazw lub imion i nazwisk, numerów identyfikacyjnych stosowanych na potrzeby odpowiednio podatku od wartości dodanej i podatku, adresów siedziby lub miejsca zamieszkania oraz adresu, pod którym znajduje się magazyn konsygnacyjny,
 - b) oświadczenie podatnika podatku od wartości dodanej, że zamierza dokonywać przemieszczenia towarów, o którym mowa w art. 11 ust. 1, do magazynu konsygnacyjnego; w oświadczeniu wskazuje się prowadzącego magazyn konsygnacyjny;
 - 4) prowadzący magazyn konsygnacyjny prowadzi ewidencję towarów wprowadzanych do tego magazynu, zawierającą datę ich wprowadzenia, datę pobrania towarów z magazynu, dane pozwalające na identyfikację towarów, a w przypadku, o którym mowa w art. 20b ust. 3 — także dane dotyczące powrotnego przemieszczenia towarów; przepis art. 109 ust. 3 stosuje się odpowiednio.
2. Jeżeli zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, nie spełnia wymogów określonych tym przepisem, naczelnik urzędu skarbowego w terminie 7 dni od dnia otrzymania zawiadomienia wzywa do jego uzupełnienia.
3. Prowadzący magazyn konsygnacyjny jest obowiązany zawiadomić w formie pisemnej naczelnika urzędu skarbowego o zmianach danych zawartych w zawiadomieniu, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, w terminie 30 dni od dnia zaistnienia zmian.

4. W przypadku gdy towary przechowywane w magazynie konsygnacyjnym nie zostały pobrane przez okres 24 miesięcy od dnia ich wprowadzenia do tego magazynu, uznaje się, że ich pobranie ma miejsce następnego dnia po upływie tego okresu.

5. W przypadku stwierdzenia braku przechowywanych w magazynie konsygnacyjnym towarów albo całkowitego ich zniszczenia uznaje się, że pobranie towarów miało miejsce w dniu, w którym towary opuściły magazyn albo zostały zniszczone, a jeżeli nie można ustalić tego dnia — w dniu, w którym stwierdzono ich brak albo ich zniszczenie.

6. W przypadku użycia lub wykorzystania towarów przechowywanych w magazynie konsygnacyjnym przed ich pobraniem z magazynu konsygnacyjnego uznaje się, że pobranie ma miejsce w dniu użycia lub wykorzystania tych towarów.”;

10) w art. 13:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Za wewnątrzspółnotową dostawę towarów uznaje się również przemieszczenie przez podatnika, o którym mowa w art. 15, lub na jego rzecz towarów należących do jego przedsiębiorstwa z terytorium kraju na terytorium państwa członkowskiego inne niż terytorium kraju, które zostały przez tego podatnika na terytorium kraju w ramach prowadzonego przez niego przedsiębiorstwa wytworzone, wydobyte, nabyte, w tym również w ramach wewnątrzspółnotowego nabycia towarów, albo sprowadzone na terytorium kraju w ramach importu towarów, jeżeli mają służyć działalności gospodarczej podatnika.”,

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Wewnątrzspółnotowa dostawa towarów występuje, jeżeli dokonującym dostawy jest podatnik, o którym mowa w art. 15, zarejestrowany jako podatnik VAT UE zgodnie z art. 97, z zastrzeżeniem ust. 7.”;

11) w art. 14:

a) ust. 5—7 otrzymują brzmienie:

„5. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 i 3, podatnicy są obowiązani sporządzić spis z natury towarów na dzień rozwiązania spółki lub zaprzestania wykonywania czynności podlegających opodatkowaniu, zwany dalej „spisem z natury”. Podatnicy są obowiązani załączyć informację o dokonany spisie z natury, o ustalonej na jego podstawie wartości i o kwocie podatku należnego, do deklaracji podatkowej składanej za okres obejmujący dzień rozwiązania spółki lub zaprzestania wykonywania czynności podlegających opodatkowaniu.

6. Obowiązek podatkowy w przypadku, o którym mowa w ust. 1, powstaje w dniu rozwiązania spółki lub zaprzestania wykonywania czynności podlegających opodatkowaniu.

7. Dostawa towarów dokonywana przez byłych wspólników spółek, o których mowa w ust. 1 pkt 1, oraz przez osoby fizyczne, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i ust. 3, której przedmiotem są towary objęte spisem z natury, podlega zwolnieniu od podatku przez okres 12 miesięcy od dnia, o którym mowa w ust. 6, pod warunkiem rozliczenia podatku od towarów objętych spisem z natury.”,

b) uchyla się ust. 9,

c) dodaje się ust. 9a—9j w brzmieniu:

„9a. Osobom fizycznym, o których mowa w ust. 1 pkt 2, oraz osobom, które były wspólnikami spółek, o których mowa w ust. 1 pkt 1, w dniu ich rozwiązania, zwanych dalej „byłymi wspólnikami”, przysuguje prawo zwrotu różnicy podatku wykazanego w deklaracji podatkowej za okres, w którym odpowiednio te osoby lub spółki były podatnikami zarejestrowanymi jako podatnicy VAT czynni.

9b. W przypadku byłych wspólników zwrotu różnicy podatku dokonuje się na podstawie złożonej deklaracji podatkowej wraz z załączonymi do tej deklaracji:

1) umową spółki, aktualną na dzień rozwiązania spółki;

2) wykazem rachunków bankowych byłych wspólników w banku mającym siedzibę na terytorium kraju lub rachunków byłych wspólników w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej, której są członkami, na które ma być dokonany zwrot różnicy podatku.

9c. Zwrotu różnicy podatku, o którym mowa w ust. 9b, dokonuje się:

1) w proporcjach wynikających z prawa do udziału w zysku określonego w umowie spółki; jeżeli z załączonej umowy nie wynikają te udziały w zysku, przyjmuje się, że prawa do udziału w zysku są równe;

2) na rachunki, o których mowa w ust. 9b pkt 2.

9d. Do zwrotu różnicy podatku, o której mowa w ust. 9a, przepisy art. 87 ust. 2 zdanie pierwsze i drugie oraz ust. 7 stosuje się odpowiednio.

9e. W przypadku niezłożenia dokumentów, o których mowa w ust. 9b, kwota zwrotu różnicy podatku składana jest do depozytu organu podatkowego. W przypadku gdy do deklaracji załączono dokumenty, o których mowa w ust. 9b, ale w wykazie rachunków, o którym mowa w tym przepisie, nie podano rachunków wszystkich byłych wspólników, do depozytu składana jest kwota zwrotu różnicy podatku w części przypadającej byłemu wspólnikowi, którego rachunku nie podano.

9f. Jeżeli zasadność zwrotu wymaga dodatkowego zweryfikowania, złożenie do depozytu kwoty zwrotu różnicy podatku następuje po zakończeniu weryfikacji rozliczenia podatnika dokonywanej w ramach czynności sprawdzających, kontroli podatkowej lub postępowania podatkowego na podstawie przepisów Ordynacji podatkowej lub postępowania kontrolnego na podstawie przepisów o kontroli skarbowej.

9g. W przypadku gdy przed upływem terminu zwrotu różnicy podatku, o którym mowa w art. 87 ust. 2 zdanie pierwsze, złożono dokumenty, o których mowa w ust. 9b, a naczelnik urzędu skarbowego przedłużył termin zwrotu zgodnie z art. 87 ust. 2 zdanie drugie, i przeprowadzone przez organ czynności wykazą zasadność zwrotu, urząd skarbowy wypłaca byłym współnikom należną kwotę wraz z odsetkami w wysokości odpowiadającej opłacie prolongacyjnej stosowanej w przypadku odroczenia płatności podatku lub jego rozłożenia na raty. W przypadku gdy dokumenty, o których mowa w ust. 9b, złożono na 14 dni przed upływem terminu zwrotu lub później, odsetki, o których mowa w zdaniu pierwszym, są naliczane od 15. dnia po dniu złożenia tych dokumentów. Odsetek nie nalicza się od kwoty zwrotu różnicy podatku w części przypadającej byłemu współnikowi, którego rachunku nie podano.

9h. W przypadku osób fizycznych, o których mowa w ust. 9a, w stosunku do których naczelnik urzędu skarbowego przedłużył termin zwrotu zgodnie z art. 87 ust. 2 zdanie drugie, i przeprowadzone przez organ czynności wykazą zasadność zwrotu, urząd skarbowy wypłaca tym osobom należną kwotę wraz z odsetkami w wysokości odpowiadającej opłacie prolongacyjnej stosowanej w przypadku odroczenia płatności podatku lub jego rozłożenia na raty.

9i. Kwota zwrotu różnicy podatku złożona w depozycie nie podlega oprocentowaniu, z zastrzeżeniem ust. 9j.

9j. Oprocentowanie kwoty zwrotu różnicy podatku złożonej w depozycie jest naliczane od 15. dnia po dniu złożenia dokumentów, o których mowa w ust. 9b, lub podania numeru rachunku, o którym mowa w ust. 9e zdanie drugie.”;

12) w art. 17:

a) w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) będące usługobiorcami usług świadczonych przez podatników nieposiadających siedziby, stałego miejsca prowadzenia działalności lub stałego miejsca zamieszkania albo pobytu na terytorium kraju;”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przepis ust. 1 pkt 4 stosuje się, jeżeli usługobiorcą jest podatnik, o którym mowa w art. 15, posiadający siedzibę, stałe miej-

сце prowadzenia działalności lub stałe miejsce zamieszkania na terytorium kraju, z zastrzeżeniem ust. 4.”;

13) w art. 19:

a) uchyla się ust. 6,

b) po ust. 16a dodaje się ust. 16b w brzmieniu:

„16b. W przypadku oddania gruntu w użytkowanie wieczyste obowiązek podatkowy powstaje z chwilą otrzymania całości lub części zapłaty, nie później jednak niż z upływem terminu płatności poszczególnych opłat pobieranych z tego tytułu.”;

14) w art. 20 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W wewnątrzspółnotowej dostawie towarów obowiązek podatkowy powstaje 15. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym dokonano dostawy towarów, z zastrzeżeniem ust. 2—4 oraz art. 20a i 20b.”;

15) po art. 20 dodaje się art. 20a i 20b w brzmieniu:

„Art. 20a. 1. W przypadku przemieszczenia towarów, o którym mowa w art. 13 ust. 3, do miejsca odpowiadającego magazynowi konsygnacyjnemu w celu ich późniejszej dostawy podatnikowi podatku od wartości dodanej, obowiązek podatkowy powstaje z chwilą dostawy towarów, nie później jednak niż z chwilą wystawienia faktury potwierdzającej tę dostawę podatnikowi podatku od wartości dodanej, pod warunkiem że podatnik podatku od wartości dodanej jest obowiązany wykazać dokonane przemieszczenie towarów w państwie członkowskim zakończenia transportu lub wysyłki oraz dostawę towarów jako wewnątrzspółnotowe nabycie towarów w kwartale, w którym u podatnika powstał obowiązek podatkowy z tytułu tej dostawy.

2. Przepis ust. 1 stosuje się, jeżeli:

1) przemieszczenia towarów dokonuje podatnik, który nie jest zarejestrowany jako podatnik podatku od wartości dodanej w państwie członkowskim zakończenia transportu lub wysyłki;

2) podatnik, który przemieszcza towary do miejsca odpowiadającego magazynowi konsygnacyjnemu, prowadzi ewidencję towarów przemieszczanych do tego miejsca zawierającą datę ich przemieszczenia, datę dostawy towarów podatnikowi podatku od wartości dodanej, dane pozwalające na identyfikację towarów, a w przypadku, o którym mowa w ust. 3 — także dane dotyczące powrotnego przemieszczenia towarów; przepis art. 109 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

3. W przypadku powrotnego przemieszczenia towarów przez podatnika, który pierwotnie dokonał ich przemieszczenia, lub na jego rzecz, które nie były przedmiotem dostawy zgodnie z ust. 1, nie powstaje obowiązek podatkowy w wewnątrzspółnotowej dostawie towarów i wewnątrzspółnotowym nabyciu towarów w odniesieniu do tych towarów.

Art. 20b. 1. W wewnątrzspółnotowym nabyciu towarów, o którym mowa w art. 12a ust. 1, obowiązek podatkowy powstaje z chwilą pobrania towarów z magazynu konsygnacyjnego, nie później jednak niż z dniem wystawienia faktury.

2. Z chwilą, gdy warunki określone w art. 12a ust. 1 przestają być spełnione, u podatnika, który przemieścił towary do magazynu konsygnacyjnego, powstaje obowiązek podatkowy w odniesieniu do towarów pozostałych w tym magazynie.

3. W przypadku gdy w okresie 24 miesięcy od dnia wprowadzenia towarów do magazynu konsygnacyjnego nastąpi powrotne przemieszczenie przez podatnika podatku od wartości dodanej lub na jego rzecz towarów, które zostały przez niego wprowadzone do magazynu konsygnacyjnego i nie zostały pobrane, nie powstaje obowiązek podatkowy w wewnątrzspółnotowym nabyciu towarów i w wewnątrzspółnotowej dostawie towarów w odniesieniu do tych towarów.”;

16) w art. 21 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Przepis ust. 1 nie narusza przepisów art. 14 ust. 6, art. 19 ust. 7—9, 12 i 17—21 oraz art. 20—20b.”;

17) w art. 22 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadku gdy miejscem rozpoczęcia wysyłki lub transportu towarów jest terytorium państwa trzeciego, dostawę towarów dokonywaną przez podatnika lub podatnika podatku od wartości dodanej, który jest również podatnikiem z tytułu importu albo zaimportowania tych towarów, uważa się za dokonaną na terytorium państwa członkowskiego importu albo zaimportowania tych towarów.”;

18) w art. 23:

a) w ust. 14 zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

„Warunkiem uznania dostawy towarów w ramach sprzedaży wysyłkowej z terytorium kraju za dostawę dokonaną na terytorium państwa członkowskiego przeznaczenia jest otrzymanie przez podatnika, przed upływem terminu do złożenia deklaracji podatkowej za dany okres rozliczeniowy, następujących dokumentów, je-

żeli dokumenty te łącznie potwierdzają dostarczenie towarów do nabywcy znajdującego się na terytorium państwa członkowskiego przeznaczenia dla wysyłanych lub transportowanych towarów:”;

b) w ust. 15 zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

„W przypadku gdy dokumenty, o których mowa w ust. 14, nie potwierdzają jednoznacznie dostarczenia towarów do nabywcy znajdującego się na terytorium państwa członkowskiego przeznaczenia dla wysyłanych lub transportowanych towarów, dokumentami wskazującymi, że wystąpiła dostawa towarów na terytorium państwa członkowskiego przeznaczenia dla wysyłanych lub transportowanych towarów, mogą być również inne dokumenty otrzymywane przez podatnika w tego rodzaju dostawie towarów, w szczególności:”;

c) po ust. 15 dodaje się ust. 15a i 15b w brzmieniu:

„15a. Jeżeli warunek, o którym mowa w ust. 14 i 15, nie został spełniony, podatnik nie wykazuje tej dostawy w ewidencji, o której mowa w art. 109 ust. 3, za dany okres rozliczeniowy. W tym przypadku podatnik wykazuje tę dostawę w ewidencji, o której mowa w art. 109 ust. 3, za następny okres rozliczeniowy jako dostawę towarów na terytorium kraju, jeżeli przed upływem terminu do złożenia deklaracji podatkowej za ten następny okres rozliczeniowy podatnik nie otrzymał dokumentów wskazujących, że wystąpiła dostawa towarów na terytorium państwa członkowskiego przeznaczenia dla wysyłanych lub transportowanych towarów.

15b. Otrzymanie dokumentów po terminie, o którym mowa w ust. 15a, wskazujących, że wystąpiła dostawa towarów na terytorium państwa członkowskiego przeznaczenia dla wysyłanych lub transportowanych towarów, uprawnia podatnika do dokonania korekty podatku należnego w rozliczeniu za okres rozliczeniowy, w którym podatnik otrzymał te dokumenty.”;

19) w art. 27:

a) w ust. 2 w pkt 3 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) w dziedzinie kultury, sztuki, sportu, nauki, edukacji, rozrywki oraz usług podobnych do tych usług, takich jak targi i wystawy, a także usług pomocniczych do tych usług,”;

b) w ust. 4:

— pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) doradczych, inżynierskich, prawniczych, księgowych oraz usług podobnych do tych usług, w tym w szczególności:

a) usług doradztwa w zakresie sprzętu komputerowego (PKWiU 72.1),

b) usług doradztwa w zakresie oprogramowania (PKWiU 72.2),

c) usług prawniczych, rachunkowo-księgowych, badania rynków i opinii pub-

licznej, doradztwa w zakresie prowadzenia działalności gospodarczej i zarządzania (PKWiU 74.1),

d) usług architektonicznych i inżynierskich (PKWiU 74.2) — z zastrzeżeniem ust. 2 pkt 1,

e) usług w zakresie badań i analiz technicznych (PKWiU 74.3);”,

— po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) usług przetwarzania danych, dostarczania informacji oraz usług tłumaczeń;”;

20) w art. 28:

a) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. W przypadku gdy usługodawcą jest podatnik, o którym mowa w art. 15, przepis ust. 7 stosuje się, jeżeli towary po wykonaniu usług zostaną w terminie 90 dni od wykonania na nich usług wywiezione poza terytorium kraju.”,

b) po ust. 8 dodaje się ust. 8a w brzmieniu:

„8a. Wywiezienie towarów w terminie późniejszym niż określony w ust. 8 upoważnia podatnika do dokonania korekty podatku należnego w rozliczeniu za okres rozliczeniowy, w którym towary zostały wywiezione.”,

c) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, inne niż wskazane w ust. 1—8 oraz w art. 22—27 miejsce świadczenia przy dostawie towarów, wewnątrzwspólnotowym nabyciu towarów, imporcie towarów i świadczeniu usług, uwzględniając specyfikę świadczenia niektórych usług, dostawy niektórych towarów, wewnątrzwspólnotowego nabycia lub importu niektórych towarów oraz przepisy Wspólnoty Europejskiej.”;

21) w art. 29:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Podstawę opodatkowania zmniejsza się o kwoty udokumentowanych, prawnie dopuszczalnych i obowiązkowych rabatów (bonifikat, opustów, uznanych reklamacji i skont) i o wartość zwróconych towarów, zwróconych kwot nienależnych w rozumieniu przepisów o cenach oraz zwróconych kwot dotacji, subwencji i innych dopłat o podobnym charakterze, z zastrzeżeniem ust. 4a i 4b.”,

b) po ust. 4 dodaje się ust. 4a—4c w brzmieniu:

„4a. W przypadku gdy podstawa opodatkowania ulega zmniejszeniu w stosunku do podstawy określonej w wystawionej fakturze, obniżenia podstawy opodatkowania podatnik dokonuje pod warunkiem posiadania, przed upływem terminu do złożenia deklaracji podatkowej za dany okres rozliczeniowy, w którym nabywca towaru lub usługi

otrzymał korektę faktury, potwierdzenia otrzymania korekty faktury przez nabywcę towaru lub usługi, dla którego wystawiono fakturę. Uzyskanie potwierdzenia otrzymania przez nabywcę towaru lub usługi korekty faktury po terminie złożenia deklaracji podatkowej za dany okres rozliczeniowy uprawnia podatnika do uwzględnienia korekty faktury za okres rozliczeniowy, w którym potwierdzenie to uzyskano.

4b. Warunku posiadania przez podatnika potwierdzenia odbioru korekty faktury przez nabywcę towaru lub usługi nie stosuje się:

1) w przypadku eksportu towarów, wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów oraz dostawy towarów, dla której miejsce opodatkowania znajduje się poza terytorium kraju;

2) wobec nabywców, na których rzecz jest dokonywana sprzedaż: energii elektrycznej i ciepłej, gazu przewodowego, usług telekomunikacyjnych i radiokomunikacyjnych oraz usług wymienionych w poz. 138 i 153 załącznika nr 3 do ustawy.

4c. Przepis ust. 4a stosuje się odpowiednio w przypadku stwierdzenia pomyłki w kwocie podatku na fakturze i wystawienia korekty faktury do faktury, w której wykazano kwotę podatku wyższą niż należna.”,

c) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. Przepisu ust. 5 nie stosuje się do czynności oddania w użytkowanie wieczyste gruntu, dokonywanego z równoczesną dostawą budynków lub budowli trwale z gruntem związanych albo części takich budynków lub budowli.”,

d) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Jeżeli w okresie 5 lat od ustanowienia spółdzielczego lokatorskiego prawa do lokalu mieszkalnego jest zawierana umowa o przekształcenie przysługującego członkowi prawa na spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu lub ustanowienie w miejsce tego prawa odrębnej własności lokalu, podstawą opodatkowania jest kwota należna z tytułu tego przekształcenia, pomniejszona o kwotę należnego podatku.”,

e) ust. 10 otrzymuje brzmienie:

„10. W przypadku dostawy towarów, o której mowa w art. 7 ust. 2, podstawą opodatkowania jest cena nabycia towarów (bez podatku), a gdy nie ma ceny nabycia, koszt wytworzenia, określone w momencie dostawy tych towarów.”,

f) uchyla się ust. 10a,

g) ust. 11 otrzymuje brzmienie:

„11. Przepis ust. 10 stosuje się odpowiednio do wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów, o której mowa w art. 13 ust. 3, z zastrzeżeniem ust. 11a.”,

- h) po ust. 11 dodaje się ust. 11a w brzmieniu:
- „11a. W przypadku przemieszczenia towarów, w stosunku do którego obowiązek podatkowy powstaje na podstawie art. 20a ust. 1, podstawę opodatkowania określa się zgodnie z ust. 1.”,
- i) uchyla się ust. 23;
- 22) w art. 30:
- a) w ust. 1:
- zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:
- „Podstawę opodatkowania czynności maklerskich, czynności wynikających z zarządzania funduszami inwestycyjnymi, czynności wynikających z umowy agencyjnej lub zlecenia, pośrednictwa, umowy komisji lub innych usług o podobnym charakterze stanowi dla:”,
- pkt 4 otrzymuje brzmienie:
- „4) prowadzącego przedsiębiorstwo maklerskie, zarządzającego funduszami inwestycyjnymi, agenta, zleceniobiorcy lub innej osoby świadczącej usługi o podobnym charakterze — kwota prowizji lub innych postaci wynagrodzeń za wykonanie usługi, pomniejszona o kwotę podatku, z zastrzeżeniem ust. 3.”,
- b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:
- „3. W przypadku gdy podatnik, działając we własnym imieniu, ale na rzecz osoby trzeciej, bierze udział w świadczeniu usług, podstawą opodatkowania jest kwota należna z tytułu świadczenia usług, pomniejszona o kwotę podatku.”;
- 23) w art. 31:
- a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
- „1a. W przypadkach, o których mowa w art. 12a ust. 4—6, podstawą opodatkowania wewnątrzspółnotowego nabycia towarów jest odpowiednio kwota, jaką nabywający jest lub byłby obowiązany zapłacić.”,
- b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:
- „5. W przypadku wewnątrzspółnotowego nabycia towarów, o którym mowa w art. 11, podstawą opodatkowania jest cena nabycia towarów, a gdy nie ma ceny nabycia, koszt wytworzenia, określone w momencie nabycia tych towarów. Przepisy ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio.”;
- 24) po art. 31 dodaje się art. 31a w brzmieniu:
- „Art. 31a. 1. W przypadku gdy kwoty stosowane do określenia podstawy opodatkowania są określone w walucie obcej, przeliczenia na złote dokonuje się według kursu średniego danej waluty obcej ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski na ostatni dzień roboczy poprzedzający dzień powstania obowiązku podatkowego, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3.
2. W przypadku gdy zgodnie z przepisami ustawy lub przepisami wykonawczymi do ustawy podatnik może wystawić fakturę przed powstaniem obowiązku podatkowego i wystawi ją w przewidzianym przepisami terminie, a kwoty stosowane do określenia podstawy opodatkowania są określone w walucie obcej na tej fakturze, przeliczenia na złote dokonuje się według kursu średniego danej waluty obcej ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski na ostatni dzień roboczy poprzedzający dzień wystawienia faktury.
3. W przypadku importu towarów przeliczenia na złote dokonuje się zgodnie z przepisami celnymi.”;
- 25) w art. 32 w ust. 1 pkt 1—3 otrzymują brzmienie:
- „1) niższe od wartości rynkowej, a nabywca towarów lub usług nie ma zgodnie z art. 86, 88 i 90 oraz z przepisami wydanymi na podstawie art. 92 ust. 3 pełnego prawa do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego;
- 2) niższe od wartości rynkowej, a dokonujący dostawy towarów lub usługodawca nie ma zgodnie z art. 86, 88 i 90 oraz z przepisami wydanymi na podstawie art. 92 ust. 3 pełnego prawa do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego, a dostawa towarów lub świadczenie usług są zwolnione od podatku;
- 3) wyższe od wartości rynkowej, a dokonujący dostawy towarów lub usługodawca nie ma zgodnie z art. 86, 88 i 90 oraz z przepisami wydanymi na podstawie art. 92 ust. 3 pełnego prawa do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego”;
- 26) w art. 33:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Podatnicy, o których mowa w art. 17 ust. 1 pkt 1 i 2, są obowiązani do obliczenia i wykazania w zgłoszeniu celnym kwoty podatku, z uwzględnieniem obowiązujących stawek, z zastrzeżeniem art. 33b.”,
- b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:
- „4. Podatnik jest obowiązany w terminie 10 dni, licząc od dnia jego powiadomienia przez organ celny o wysokości należności podatkowych, do wpłacenia kwoty obliczonego podatku, z zastrzeżeniem art. 33a—33c.”,
- c) ust. 6 otrzymuje brzmienie:
- „6. Naczelnik urzędu celnego jest obowiązany do poboru podatku należnego z tytułu importu towarów, z zastrzeżeniem art. 33a i 33c.”;
- 27) po art. 33 dodaje się art. 33a—33c w brzmieniu:
- „Art. 33a. 1. W przypadku gdy towary zostaną objęte na terytorium kraju procedurą uproszczoną, o której mowa w art. 76 ust. 1 lit. b lub c rozporządzenia Rady

- (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz. Urz. WE L 302 z 19.10.1992, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 2, t. 4, str. 307), w której okresem rozliczeniowym jest miesiąc kalendarzowy, podatnik może rozliczyć kwotę podatku należnego z tytułu importu towarów w deklaracji podatkowej składanej za okres, w którym powstał obowiązek podatkowy z tytułu importu tych towarów.
2. Przepis ust. 1 stosuje się pod warunkiem:
 - 1) przedstawienia przez podatnika naczelnikowi urzędu celnego, przed którym podatnik dokonuje formalności związanych z importem towarów, wydanych nie wcześniej niż 6 miesięcy przed dokonaniem importu:
 - a) zaświadczeń o braku zaległości we wpłatach należnych składek na ubezpieczenie społeczne oraz we wpłatach poszczególnych podatków stanowiących dochód budżetu państwa, przekraczających odrębnie z każdego tytułu, w tym odrębnie w każdym podatku, odpowiednio 3 % kwoty należnych składek i należnych zobowiązań podatkowych w poszczególnych podatkach; udział zaległości w kwocie składek lub podatku ustala się w stosunku do kwoty należnych wpłat za okres rozliczeniowy, którego dotyczy zaległość,
 - b) potwierdzenia zarejestrowania podatnika jako podatnika VAT czynnego;
 - 2) przedstawienia organowi celnemu w trybie stosowanym przy zabezpieczeniu należności celnych zabezpieczenia w wysokości równej kwocie podatku, który ma być rozliczony w deklaracji podatkowej.
 3. Warunku przedstawienia dokumentów, o których mowa w ust. 2 pkt 1, nie stosuje się, jeżeli naczelnik urzędu celnego posiada złożone przez podatnika aktualne dokumenty.
 4. Podatnik jest obowiązany do pisemnego zawiadomienia naczelnika urzędu celnego oraz naczelnika urzędu skarbowego o:
 - 1) zamiarze rozliczenia podatku na zasadach określonych w ust. 1 — przed początkiem okresu rozliczeniowego, od którego będzie stosował takie rozliczenie;
 - 2) rezygnacji z rozliczenia podatku na zasadach określonych w ust. 1 — przed początkiem okresu rozliczeniowego, w którym rezygnuje z takiego rozliczenia.
 5. W przypadku gdy objęcie towaru procedurą uproszczoną, o której mowa w art. 76 ust. 1 lit. b lub c rozporządzenia wymienionego w ust. 1, dokonywane jest przez przedstawiciela pośredniego w rozumieniu przepisów celnych, uprawnienie, o którym mowa w ust. 1, przysługuje podatnikowi, na rzecz którego składane jest zgłoszenie celne. Przepisy ust. 2—4 stosuje się odpowiednio, z tym że zabezpieczenie, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, może zostać przedstawione przez przedstawiciela pośredniego.
 6. Warunku, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, nie stosuje się po upływie okresu rozliczeniowego, za który składana jest deklaracja podatkowa, o której mowa w ust. 1, pod warunkiem przedstawienia organowi celnemu dokumentów potwierdzających złożenie deklaracji podatkowej, w której wykazano kwotę podatku należnego z tytułu tego importu.
- Art. 33b. 1. W przypadku stosowania przez podatnika, o którym mowa w art. 17 ust. 1 pkt 1 i 2, pojedynczego pozwolenia, o którym mowa w art. 1 pkt 13 tiret pierwsze i drugie rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz. Urz. WE L 253 z 11.10.1993, str. 1, z późn. zm.), podatnik jest obowiązany do obliczenia i wykazania kwoty podatku należnego z tytułu importu towarów w deklaracji dla importu towarów, zwanej dalej „deklaracją importową”.
2. Deklaracja importowa jest składana naczelnikowi urzędu celnego w terminie do 16. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym powstał obowiązek podatkowy z tytułu importu towarów, nie później jednak niż przed złożeniem deklaracji podatkowej. W przypadku gdy towary powinny być przedstawiane lub udostępniane do kontroli tylko w jednym urzędzie celnym, podatnik może złożyć deklarację importową zbiorczą za okres miesięczny.
 3. Podatnik jest obowiązany w terminie, o którym mowa w ust. 2, do wpłacenia kwot podatku wykazanych w deklaracjach importowych, z zastrzeżeniem art. 33a.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, przepisy art. 33 ust. 2, 3, 6 i 7 stosuje się odpowiednio.

5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór deklaracji importowej, wraz z objaśnieniami co do sposobu jej wypełnienia, miejsce i sposób składania deklaracji importowej oraz właściwość miejscową naczelnika urzędu celnego, o którym mowa w ust. 1, uwzględniając:

- 1) zakres zadań wykonywanych przez naczelnika urzędu celnego;
- 2) specyfikę pojedynczych pozwoleń;
- 3) potrzebę zapewnienia kontroli prawidłowości rozliczania podatku.

Art. 33c. W przypadku importu towarów doręczanych w formie przesyłek przez operatora publicznego w rozumieniu art. 3 pkt 12 ustawy z dnia 12 czerwca 2003 r. — Prawo pocztowe (Dz. U. z 2008 r. Nr 189, poz. 1159) do podatku z tytułu importu towarów przepis art. 65a ustawy z dnia 19 marca 2004 r. — Prawo celne (Dz. U. Nr 68, poz. 622 i Nr 273, poz. 2703 oraz z 2008 r. Nr 209, poz. 1320) stosuje się odpowiednio.”;

28) w art. 34 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Do należności podatkowych określonych zgodnie z art. 33 ust. 1, z wyjątkiem przypadków określonych w art. 33a, stosuje się odpowiednio przepisy celne dotyczące powiadamiania dłużnika o kwocie należności wynikających z długu celnego.”;

29) uchyla się art. 35;

30) w art. 37 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podatnik jest obowiązany zapłacić różnicę między podatkiem wynikającym z decyzji naczelnika urzędu celnego, o których mowa w art. 33 ust. 2 i 3 oraz w art. 34, a podatkiem:

- 1) pobranym przez ten organ,
- 2) należnym z tytułu importu towarów wykazanym przez podatnika w:
 - a) zgłoszeniu celnym i rozliczonym w deklaracji podatkowej, zgodnie z art. 33a, lub
 - b) deklaracji importowej, zgodnie z art. 33b

— w terminie 10 dni, licząc od dnia doręczenia tych decyzji.”;

31) art. 39 otrzymuje brzmienie:

„Art. 39. Organem podatkowym właściwym w sprawie postępowań dotyczących ulg w spłacie zobowiązań podatkowych w podatku oraz zwrotu nadpłaty podatku jest naczelnik urzędu skarbowego właściwy dla podatnika.”;

32) w art. 41:

a) ust. 6 i 7 otrzymują brzmienie:

„6. Stawkę podatku 0 % stosuje się w eksporcie towarów, o którym mowa w ust. 4 i 5, pod warunkiem że podatnik przed upływem terminu do złożenia deklaracji podatkowej za dany okres rozliczeniowy otrzymał dokument potwierdzający wywóz towaru poza terytorium Wspólnoty.

7. Jeżeli warunek, o którym mowa w ust. 6, nie został spełniony, podatnik nie wykazuje tej dostawy w ewidencji, o której mowa w art. 109 ust. 3, za dany okres rozliczeniowy, lecz w okresie następnym, stosując stawkę podatku 0 %, pod warunkiem otrzymania dokumentu wymienionego w ust. 6 przed upływem terminu do złożenia deklaracji podatkowej za ten następny okres. W przypadku nieotrzymania tego dokumentu w terminie określonym w zdaniu poprzednim mają zastosowanie stawki właściwe dla dostawy tego towaru na terytorium kraju.”,

b) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Otrzymanie przez podatnika dokumentu potwierdzającego wywóz towaru poza terytorium Wspólnoty w terminie późniejszym niż określony w ust. 6 i 7 upoważnia podatnika do dokonania korekty podatku należnego w rozliczeniu za okres rozliczeniowy, w którym podatnik otrzymał ten dokument.”,

c) ust. 11 otrzymuje brzmienie:

„11. Przepisy ust. 4 i 5 stosuje się odpowiednio w eksporcie towarów, o którym mowa w art. 2 pkt 8 lit. b, jeżeli podatnik przed upływem terminu do złożenia deklaracji podatkowej za okres rozliczeniowy, w którym dokonał dostawy towarów, posiada kopię dokumentu, w którym urząd celny określony w przepisach celnych potwierdził wywóz tych towarów poza terytorium Wspólnoty. Z dokumentu, o którym mowa w zdaniu pierwszym, musi wynikać tożsamość towaru będącego przedmiotem dostawy i wywozu. Przepisy ust. 7 i 9 stosuje się odpowiednio.”,

d) ust. 15 otrzymuje brzmienie:

„15. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, do celów poboru podatku w imporcie, wykaz towarów wymienionych w załączniku nr 3 do ustawy w układzie odpowiadającym Nomenklaturze Scalonej (CN).”;

33) w art. 42:

a) w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) podatnik przed upływem terminu do złożenia deklaracji podatkowej za dany okres rozliczeniowy, posiada w swojej dokumentacji dowody, że towary będące przedmiotem wewnątrzwspólnotowej dostawy zostały wywiezione z terytorium kraju i dostarczone do nabywcy na terytorium państwa członkowskiego inne niż terytorium kraju.”,

b) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Dokument wywozu wypełnia się w trzech egzemplarzach, z których: jeden jest wydawany nabywcy, drugi — podatnik pozostawia w swojej dokumentacji, trzeci — podatnik przesyła wraz z fakturą, o której mowa w art. 106 ust. 6, do właściwej jednostki, która na podstawie art. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 1798/2003 z dnia 7 października 2003 r. w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie podatku od wartości dodanej i uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 218/92 (Dz. Urz. UE L 264 z 15.10.2003, str. 1; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 9, t. 01, str. 392), dokonuje z innymi państwami członkowskimi wymiany informacji o podatku oraz o podatku od wartości dodanej, zwanej dalej „biurem wymiany informacji o podatku VAT”.”,

c) ust. 12 otrzymuje brzmienie:

„12. Jeżeli warunek, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, nie został spełniony przed upływem terminu do złożenia deklaracji podatkowej za:

1) okres kwartalny albo okres miesięczny, jeżeli ten miesięczny okres jest ostatnim w kwartale — podatnik nie wykazuje tej dostawy w ewidencji, o której mowa w art. 109 ust. 3, za ten okres; podatnik wykazuje tę dostawę w ewidencji, o której mowa w art. 109 ust. 3, za następny okres rozliczeniowy ze stawką właściwą dla dostawy danego towaru na terytorium kraju, jeżeli przed upływem terminu do złożenia deklaracji podatkowej za ten następny okres rozliczeniowy nie posiada dowodów, o których mowa w ust. 1 pkt 2;

2) okres miesięczny, jeżeli ten miesięczny okres jest pierwszym lub drugim w kwartale — podatnik nie wykazuje tej dostawy w ewidencji, o której mowa w art. 109 ust. 3, za dany okres miesięczny, lecz za okres miesięczny, za który w terminie do złożenia deklaracji podatkowej za ten okres posiada dowody, o których mowa w ust. 1 pkt 2, nie później jednak niż za ostatni w kwartale okres miesięczny; w przypadku nieotrzymania tych dowodów przed upływem terminu do złożenia deklaracji podatkowej za ostatni w kwartale okres miesięczny, dostawę tę wykazuje się za ten ostatni okres miesięczny ze stawką właściwą dla dostawy danego towaru na terytorium kraju.”,

d) po ust. 12 dodaje się ust. 12a w brzmieniu:

„12a. W przypadku, o którym mowa w ust. 12 pkt 1, otrzymanie dowodów, o których mowa w ust. 1 pkt 2, upoważnia podatnika do wykazania wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów ze stawką 0 % w ewidencji, o której mowa w art. 109 ust. 3, za okres rozliczeniowy, w którym dostawa ta

została dokonana, i dokonania korekty deklaracji podatkowej oraz odpowiednio informacji podsumowującej, o której mowa w art. 100 ust. 1.”,

e) ust. 13 otrzymuje brzmienie:

„13. Otrzymanie przez podatnika dowodów, o których mowa w ust. 1 pkt 2, w terminie późniejszym niż termin do złożenia deklaracji podatkowej za ostatni w kwartale okres miesięczny, o którym mowa w ust. 12 pkt 2, upoważnia podatnika do wykazania wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów ze stawką 0 % za ten ostatni w kwartale okres miesięczny i dokonania korekty deklaracji podatkowej oraz odpowiednio informacji podsumowującej, o której mowa w art. 100 ust. 1.”,

f) dodaje się ust. 17 w brzmieniu:

„17. Minister właściwy do spraw finansów publicznych wyznaczy, w drodze rozporządzenia, jednostkę organizacyjną, w której funkcjonuje biuro wymiany informacji o podatku VAT, uwzględniając konieczność zapewnienia prawidłowej realizacji obowiązków związanych z wymianą informacji o podatku oraz o podatku od wartości dodanej.”;

34) w art. 43:

a) w ust. 1:

— pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) dostawę towarów używanych, pod warunkiem że w stosunku do tych towarów nie przysługiwało dokonującemu ich dostawy prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego;”,

— pkt 10 otrzymuje brzmienie:

„10) dostawę budynków, budowli lub ich części, z wyjątkiem gdy:

a) dostawa jest dokonywana w ramach pierwszego zasiedlenia lub przed nim,

b) pomiędzy pierwszym zasiedleniem a dostawą budynku, budowli lub ich części upłynął okres krótszy niż 2 lata;”,

— po pkt 10 dodaje się pkt 10a w brzmieniu:

„10a) dostawę budynków, budowli lub ich części nieobjętą zwolnieniem, o którym mowa w pkt 10, pod warunkiem że:

a) w stosunku do tych obiektów nie przysługiwało dokonującemu ich dostawy prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego,

b) dokonujący ich dostawy nie ponosił wydatków na ich ulepszenie, w stosunku do których miał prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego, a jeżeli ponosił takie wydatki, to były one niższe niż 30 % wartości początkowej tych obiektów;”,

- w pkt 14 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 15 i 16 w brzmieniu:
- „15) działalność w zakresie gier losowych, zakładów wzajemnych, gier na automatach i gier na automatach o niskich wygranych, podlegającą opodatkowaniu podatkiem od gier na zasadach określonych w odrębnej ustawie;
- 16) dostawę towarów, o której mowa w art. 7 ust. 2 pkt 2, przez producenta, której przedmiotem są produkty spożywcze, z wyjątkiem napojów alkoholowych o zawartości alkoholu powyżej 1,2 % oraz napojów alkoholowych będących mieszaniną piwa i napojów bezalkoholowych, w których zawartość alkoholu przekracza 0,5 %, jeżeli są one przekazywane na rzecz organizacji pożytku publicznego, w rozumieniu ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, z przeznaczeniem na cele działalności charytatywnej prowadzonej przez te organizacje.”
- b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Przez towary używane, o których mowa w ust. 1 pkt 2, rozumie się ruchomości, których okres używania przez podatnika dokonującego ich dostawy wyniósł co najmniej pół roku po nabyciu prawa do rozporządzania tymi towarami jak właściciel.”
- c) uchyla się ust. 6,
- d) po ust. 7 dodaje się ust. 7a w brzmieniu:
- „7a. Warunku, o którym mowa w ust. 1 pkt 10a lit. b, nie stosuje się, jeżeli budynki, budowle lub ich części w stanie ulepszonym były wykorzystywane przez podatnika do czynności opodatkowanych przez co najmniej 5 lat.”
- e) dodaje się ust. 10—12 w brzmieniu:
- „10. Podatnik może zrezygnować ze zwolnienia od podatku, o którym mowa w ust. 1 pkt 10, i wybrać opodatkowanie dostawy budynków, budowli lub ich części, pod warunkiem że dokonujący dostawy i nabywca budynku, budowli lub ich części:
- 1) są zarejestrowani jako podatnicy VAT czynni;
 - 2) złożą, przed dniem dokonania dostawy tych obiektów właściwemu dla ich nabywcy naczelnikowi urzędu skarbowego, zgodne oświadczenie, że wybierają opodatkowanie dostawy budynku, budowli lub ich części.
11. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 10 pkt 2, musi również zawierać:
- 1) imiona i nazwiska lub nazwę, adresy oraz numery identyfikacji podatkowej dokonującego dostawy oraz nabywcy;
 - 2) planowaną datę zawarcia umowy dostawy budynku, budowli lub ich części;
 - 3) adres budynku, budowli lub ich części.
12. Zwolnienie, o którym mowa w ust. 1 pkt 16, stosuje się pod warunkiem prowadzenia szczegółowej dokumentacji przez dokonującego dostawy towarów potwierdzającej dokonanie dostawy na rzecz organizacji pożytku publicznego, z przeznaczeniem wyłącznie na cele działalności charytatywnej prowadzonej przez te organizacje.”
- 35) w art. 46:
- a) pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:
- „1) za napoje alkoholowe uważa się piwo, wino, aperitify na bazie wina lub alkoholu, koniaki, likiery lub napoje spirytusowe i inne podobne, klasyfikowane według kodów objętych pozycjami od 2203 do 2209 Nomenklatury Scalonej (CN);
- 2) za tytoń i wyroby tytoniowe uważa się wyroby klasyfikowane według kodów objętych pozycjami od 2401 do 2403 Nomenklatury Scalonej (CN);”
- b) w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje pkt 4 w brzmieniu:
- „4) kwoty wyrażone w euro przelicza się przy zastosowaniu kursu obowiązującego w pierwszym dniu roboczym października poprzedniego roku podatkowego, publikowanego w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej, przy czym wyrażone w złotych kwoty wynikające z przeliczenia zaokrągla się do pełnych złotych w ten sposób, że końcówki kwot wynoszące mniej niż 50 groszy pomija się, a końcówki kwot wynoszące 50 i więcej groszy podwyższa się do pełnych złotych.”
- 36) w art. 47:
- a) w ust. 1:
- zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:
- „Zwalnia się od podatku import rzeczy osobistego użytku osoby fizycznej przenoszącej miejsce zamieszkania z terytorium państwa trzeciego na terytorium kraju, jeżeli łącznie są spełnione następujące warunki:”
- pkt 1—3 otrzymują brzmienie:
- „1) rzeczy służyły do osobistego użytku tej osobie w miejscu zamieszkania na terytorium państwa trzeciego, z tym że towary nieprzeznaczone do konsumpcji musiały służyć do takiego użytku przez okres co najmniej 6 miesięcy przed dniem, w którym osoba ta przestała mieć miejsce zamieszkania na terytorium państwa trzeciego;
- 2) rzeczy będą używane na terytorium kraju do takiego samego celu, w jakim były używane na terytorium państwa trzeciego;
- 3) osoba fizyczna miała miejsce zamieszkania na terytorium państwa trzeciego nieprzerwanie przez okres co najmniej 12 miesięcy poprzedzających zmianę miejsca zamieszkania;”

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Import rzeczy osobistego użytku jest zwolniony od podatku, jeżeli rzeczy zostały zgłoszone do procedury dopuszczenia do obrotu przed upływem 12 miesięcy od dnia przeniesienia przez osobę, o której mowa w ust. 1, miejsca zamieszkania na terytorium kraju, z zachowaniem warunku określonego w ust. 4.”,

c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Zwolnienie od podatku, o którym mowa w ust. 1, stosuje się także do importu rzeczy stanowiących mienie osoby fizycznej, zgłoszonych do procedury dopuszczenia do obrotu przed dniem przeniesienia przez tę osobę miejsca zamieszkania na terytorium kraju, jeżeli osoba ta zobowiąże się do przeniesienia miejsca zamieszkania na terytorium kraju przed upływem 6 miesięcy od dnia przedstawienia organowi celnemu takiego zobowiązania oraz zostanie złożone zabezpieczenie w celu zagwarantowania pokrycia kwoty podatku. Termin określony w ust. 1 pkt 1 liczy się od dnia dopuszczenia towaru do obrotu na terytorium kraju.”,

d) w ust. 6 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) do importu rzeczy osobistego użytku osoby fizycznej, która miała miejsce zamieszkania na terytorium państwa trzeciego przez okres krótszy niż 12 miesięcy, ale nie krótszy niż 6 miesięcy, jeżeli osoba ta uprawdopodobni, że nie miała wpływu na skrócenie okresu tego zamieszkania;

2) w przypadku gdy osoba, o której mowa w ust. 1, nie zachowała terminu określonego w ust. 3, jeżeli osoba ta uprawdopodobni, że uchybienie nastąpiło bez jej winy.”;

37) w art. 48 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Zwalnia się od podatku import, z zastrzeżeniem ust. 3, rzeczy osobistego użytku, w tym także rzeczy nowych, należących do osoby przenoszącej miejsce zamieszkania z terytorium państwa trzeciego na terytorium kraju w związku z zawarciem związku małżeńskiego, jeżeli osoba ta miała miejsce zamieszkania na terytorium państwa trzeciego przez okres co najmniej 12 miesięcy poprzedzających zmianę tego miejsca.

2. Zwolnienie od podatku stosuje się także do importu prezentów zwyczajowo ofiarowanych w związku z zawarciem związku małżeńskiego przez osoby, o których mowa w ust. 1, przesyłanych przez osoby mające miejsce zamieszkania na terytorium państwa trzeciego, pod warunkiem że wartość poszczególnych prezentów nie jest wyższa niż kwota wyrażona w złotych odpowiadająca równowartości 1 000 euro.”;

38) art. 56 otrzymuje brzmienie:

„Art. 56. 1. Zwalnia się od podatku import towarów przywożonych w bagażu osobistym podróżnego przybywającego

z terytorium państwa trzeciego na terytorium kraju, jeżeli ilość i rodzaj tych towarów wskazuje na przywóz o charakterze niehandlowym, a wartość tych towarów nie przekracza kwoty wyrażonej w złotych odpowiadającej równowartości 300 euro.

2. W przypadku podróżnych w transporcie lotniczym i morskim zwolnienie, o którym mowa w ust. 1, stosuje się do importu towarów, których wartość nie przekracza kwoty wyrażonej w złotych odpowiadającej równowartości 430 euro.

3. Do celów stosowania progów pieniężnych, o których mowa w ust. 1 i 2, nie można dzielić wartości jednego towaru.

4. Jeżeli łączna wartość towarów przywożonych przez podróżnego przekracza wartości kwot wyrażonych w złotych, o których mowa w ust. 1—3, zwolnienie od podatku jest udzielane do wysokości tych kwot w stosunku do towarów, które mogłyby być objęte takim zwolnieniem, gdyby były przywiezione oddzielnie.

5. Przez bagaż osobisty, o którym mowa w ust. 1, rozumie się cały bagaż, który podróżny jest w stanie przedstawić organom celnym, wjeżdżając na terytorium kraju, jak również bagaż, który przedstawi on później organom celnym, pod warunkiem przedstawienia dowodu, że bagaż ten był zarejestrowany jako bagaż towarzyszący w momencie wyruszenia w podróż przez przedsiębiorstwo, które było odpowiedzialne za jego przewóz. Bagaż osobisty obejmuje paliwo znajdujące się w standardowym zbiorniku dowolnego pojazdu silnikowego oraz paliwo znajdujące się w przenośnym kanistrze, którego ilość nie przekracza 10 litrów, z zastrzeżeniem art. 77.

6. Przez przywóz o charakterze niehandlowym, o którym mowa w ust. 1, rozumie się przywóz spełniający następujące warunki:

1) odbywa się okazjonalnie;

2) obejmuje wyłącznie towary na własny użytek podróżnych lub ich rodzin lub towary przeznaczone na prezenty.

7. Na potrzeby stosowania zwolnienia, o którym mowa w ust. 2, przez:

1) podróżnych w transporcie lotniczym rozumie się wszystkich pasażerów podróżujących drogą powietrzną, z wyłączeniem prywatnych lotów o charakterze rekreacyjnym; prywatne loty o charakterze rekreacyjnym oznaczają użycie statku powietrznego przez jego właści-

- ciela lub inną osobę fizyczną lub prawną korzystającą z niego na zasadzie najmu lub w jakikolwiek inny sposób, w celach innych niż zarobkowe, w szczególności w celu innym niż przewóz pasażerów lub towarów lub świadczenie usług za wynagrodzeniem lub wykonywanie zadań organów publicznych;
- 2) podróży w transporcie morskim rozumie się wszystkich pasażerów podróżujących drogą morską, z wyłączeniem prywatnych rejsów morskich o charakterze rekreacyjnym; prywatne rejsy morskie o charakterze rekreacyjnym oznaczają użycie pełnomorskiej jednostki pływającej przez jej właściciela lub inną osobę fizyczną lub prawną korzystającą z niej na zasadzie najmu lub w jakikolwiek inny sposób, w celach innych niż zarobkowe, w szczególności w celu innym niż przewóz pasażerów lub towarów lub świadczenie usług za wynagrodzeniem lub wykonywanie zadań organów publicznych.
8. Zwalnia się od podatku import towarów w ramach następujących norm:
 - 1) napoje alkoholowe, jeżeli są przywożone przez podróżnego, który ukończył 17 lat:
 - a) napoje powstałe w wyniku destylacji i wyroby spirytusowe o mocy objętościowej alkoholu powyżej 22 %, alkohol etylowy nieskażony o mocy objętościowej alkoholu wynoszącej 80 % i więcej — 1 litr lub
 - b) alkohol i napoje alkoholowe o mocy objętościowej alkoholu nieprzekraczającej 22 % — 2 litry, i
 - c) wina niemusujące — 4 litry, i
 - d) piwa — 16 litrów;
 - 2) wyroby tytoniowe, jeżeli są przywożone w transporcie lotniczym lub transporcie morskim przez podróżnego, który ukończył 17 lat:
 - a) papierosy — 200 sztuk lub
 - b) cygaretki (cygara o masie nie większej niż 3 g/sztukę) — 100 sztuk, lub
 - c) cygara — 50 sztuk, lub
 - d) tytoń do palenia — 250 g;
 - 3) wyroby tytoniowe, jeżeli są przywożone w transporcie innym niż lotniczy lub morski przez podróżnego, który ukończył 17 lat:
 - a) papierosy — 40 sztuk lub
 - b) cygaretki (cygara o masie nie większej niż 3 g/sztukę) — 20 sztuk, lub
 - c) cygara — 10 sztuk, lub
 - d) tytoń do palenia — 50 g.
 9. Zwalnia się od podatku import napojów alkoholowych, jeżeli są przywożone przez podróżnego, który ukończył 17 lat, który ma miejsce zamieszkania w strefie nadgranicznej lub jest pracownikiem zatrudnionym w strefie nadgranicznej, lub jest członkiem załogi środków transportu wykorzystywanych do podróży z terytorium państwa trzeciego na terytorium kraju w ramach następujących norm:
 - 1) napoje powstałe w wyniku destylacji i wyroby spirytusowe o mocy objętościowej alkoholu powyżej 22 %, alkohol etylowy nieskażony o mocy objętościowej alkoholu wynoszącej 80 % i więcej — 0,5 litra lub
 - 2) alkohol i napoje alkoholowe o mocy objętościowej alkoholu nieprzekraczającej 22 % — 0,5 litra, i
 - 3) wina niemusujące — 0,5 litra, i
 - 4) piwa — 2 litry.
 10. W przypadku gdy podróżny, o którym mowa w ust. 9, udowodni, że udaje się poza strefę nadgraniczną w kraju lub nie wraca ze strefy nadgranicznej sąsiadującego terytorium państwa trzeciego, zastosowanie ma zwolnienie, o którym mowa w ust. 8. Jeżeli jednak pracownik zatrudniony w strefie nadgranicznej lub członek załogi środka transportu wykorzystywanego do podróży z terytorium państwa trzeciego na terytorium kraju, przywozi towary w ramach wykonywania pracy, zastosowanie ma zwolnienie, o którym mowa w ust. 9.
 11. Zwolnienie w ramach norm, o którym mowa w ust. 8 pkt 1 i ust. 9, można stosować do dowolnego połączenia różnych rodzajów alkoholu i napojów alkoholowych, o których mowa w ust. 8 pkt 1 lit. a i b i ust. 9 pkt 1 i 2, pod warunkiem że suma wartości procentowych wykorzystywanych z poszczególnych zwolnień nie przekracza 100 %.
 12. Zwolnienie w ramach norm, o którym mowa w ust. 8 pkt 2 i 3, można stosować do dowolnego połączenia wyrobów tytoniowych, pod warunkiem że suma wartości procentowych wykorzystywanych z poszczególnych zwolnień nie przekracza 100 %.
 13. Do ogólnej wartości kwot, o których mowa w ust. 1 i 2, wyrażonych w złotych nie jest wliczana:
 - 1) wartość towarów, o których mowa w ust. 8 i 9;
 - 2) wartość paliwa, o którym mowa w ust. 5;

3) wartość bagażu osobistego, importowanego czasowo lub importowanego po jego czasowym wywozie;

4) wartość produktów leczniczych niezbędnych do spełnienia osobistych potrzeb podróżnego.

14. Przepisy ust. 1—13 stosuje się również, jeżeli podróżny, którego podróż obejmowała tranzyt przez terytorium państwa trzeciego lub rozpoczynała się na jednym z terytoriów, o których mowa w art. 2 pkt 3 lit. b i c, nie jest w stanie wykazać, że towary przewożone w jego bagażu osobistym zostały nabyte na ogólnych zasadach opodatkowania na terytorium Wspólnoty i nie dotyczy ich zwrot podatku lub podatku od wartości dodanej. Przelot bez lądowania nie jest uważany za tranzyt.”;

39) art. 81 otrzymuje brzmienie:

„Art. 81. Zwolnienia, o których mowa w art. 47—80, stosuje się w przypadku zastosowania zwolnień od cła, z wyjątkiem art. 56 i art. 74 ust. 1 pkt 19.”;

40) w art. 83:

a) w ust. 1:

— pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) importu środków transportu morskiego, rybołówstwa morskiego i statków ratowniczych morskich (CN 8901 10 10, 8901 20 10, 8901 30 10, 8901 90 10, 8902 00 12, 8902 00 18, ex 8905 90 10) przez armatorów morskich;”;

— w pkt 25 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) posiada dowód, że należność za towar została zapłacona i przekazana na rachunek bankowy podatnika w banku mającym siedzibę na terytorium kraju lub na rachunek podatnika w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej, której jest członkiem;”;

b) w ust. 9 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) podatnik posiada dowód, że należność za usługę została zapłacona i przekazana na rachunek bankowy podatnika w banku mającym siedzibę na terytorium kraju lub na rachunek podatnika w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej, której jest członkiem.”;

41) w art. 86:

a) w ust. 2:

— pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) w przypadku importu towarów — suma kwot podatku wynikająca z dokumentu celnego i deklaracji importowej, z zastrzeżeniem pkt 5;”;

— w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) kwota podatku należnego z tytułu importu towarów — w przypadkach, o których mowa w art. 33a.”;

b) w ust. 8 w pkt 2 kropkę na końcu zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) dostawy towarów, o której mowa w art. 43 ust. 1 pkt 16.”;

c) w ust. 10:

— pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) w rozliczeniu za okres, w którym podatnik otrzymał fakturę albo dokument celny, z zastrzeżeniem pkt 2—5 oraz ust. 11, 12, 16 i 18;”;

— dodaje się pkt 2a i 2b w brzmieniu:

„2a) w przypadkach, o których mowa w ust. 2 pkt 5 — w rozliczeniu za okres, w którym powstał obowiązek podatkowy w podatku należnym od importu towarów rozliczanego zgodnie z art. 33a;

2b) w rozliczeniu za okres, w którym powstał obowiązek podatkowy w podatku należnym od importu towarów rozliczanego zgodnie z art. 33b;”;

— pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) w przypadku stosowania w imporcie towarów procedury uproszczonej, polegającej na wpisie do rejestru zgodnie z przepisami celnymi — za okres rozliczeniowy, w którym podatnik dokonał wpisu do rejestru; obniżenie kwoty podatku należnego następuje pod warunkiem dokonania przez podatnika zapłaty podatku wykazanego w tym rejestrze, z zastrzeżeniem art. 33a;”;

— dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) w przypadku decyzji, o których mowa w art. 33 ust. 2 i 3 oraz w art. 34 — w rozliczeniu za okres, w którym otrzymał decyzję; obniżenie kwoty podatku należnego następuje pod warunkiem dokonania przez podatnika zapłaty podatku wynikającego z decyzji.”;

d) po ust. 10 dodaje się ust. 10a w brzmieniu:

„10a. W przypadku gdy nabywca towaru lub usługi otrzymał korektę faktury, o której mowa w art. 29 ust. 4a lub 4c, jest on obowiązany do zmniejszenia kwoty podatku naliczonego w rozliczeniu za okres, w którym tę korektę faktury otrzymał. Jeżeli podatnik nie obniżył kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego określonego w fakturze, której korekta dotyczy, a prawo do takiego obniżenia mu przysługuje, zmniejszenie kwoty podatku naliczonego uwzględnia się w rozliczeniu za okres, w którym podatnik dokonuje tego obniżenia.”;

e) ust. 11 otrzymuje brzmienie:

„11. Jeżeli podatnik nie dokona obniżenia kwoty podatku należnego w terminach określonych w ust. 10, może obniżyć kwotę podatku należnego w deklaracji podatkowej za jeden z dwóch następujących okresów rozliczeniowych.”,

f) ust. 12 otrzymuje brzmienie:

„12. W przypadku otrzymania faktury, o której mowa w ust. 2 pkt 1 lit. a lub lit. c, przed nabyciem prawa do rozporządzania towarem jak właściciel albo przed wykonaniem usługi, prawo do obniżenia kwoty podatku należnego powstaje z chwilą nabycia prawa do rozporządzania towarem lub z chwilą wykonania usługi.”,

g) po ust. 12 dodaje się ust. 12a w brzmieniu:

„12a. Przepisu ust. 12 nie stosuje się do przypadków, gdy:

- 1) faktura dokumentuje czynności, od których obowiązek podatkowy powstał zgodnie z art. 19 ust. 13 pkt 1, 2, 4, 7, 9—11;
- 2) nabycie prawa do dysponowania towarem jak właściciel lub wykonanie usługi nastąpiło przed upływem terminu do złożenia deklaracji podatkowej, w której podatnik dokonał obniżenia podatku należnego o podatek naliczony wynikający z faktury.”,

h) ust. 19 otrzymuje brzmienie:

„19. Jeżeli w okresie rozliczeniowym podatnik nie wykonywał czynności opodatkowanych na terytorium kraju oraz nie wykonywał czynności poza terytorium kraju kwotę podatku naliczonego może przenieść do rozliczenia na następny okres rozliczeniowy.”;

42) w art. 87:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zwrot różnicy podatku, z zastrzeżeniem ust. 6, następuje w terminie 60 dni od dnia złożenia rozliczenia przez podatnika na rachunek bankowy podatnika w banku mającym siedzibę na terytorium kraju lub na rachunek podatnika w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej, której jest członkiem, wskazane w zgłoszeniu identyfikacyjnym, o którym mowa w odrębnych przepisach. Jeżeli zasadność zwrotu wymaga dodatkowego zweryfikowania, naczelnik urzędu skarbowego może przedłużyć ten termin do czasu zakończenia weryfikacji rozliczenia podatnika dokonywanego w ramach czynności sprawdzających, kontroli podatkowej lub postępowania podatkowego na podstawie przepisów Ordynacji podatkowej lub postępowania kontrolnego na podstawie przepisów o kontroli skarbowej. Jeżeli przeprowadzone przez organ czynności wykazą zasadność zwrotu, o którym mowa w zdaniu poprzednim, urząd skarbowy wypłaca podatnikowi należną kwotę wraz

z odsetkami w wysokości odpowiadającej opłacie prolongacyjnej stosowanej w przypadku odroczenia płatności podatku lub jego rozłożenia na raty.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. W przypadku wydłużenia terminu na podstawie ust. 2 zdanie drugie, urząd skarbowy na wniosek podatnika dokonuje zwrotu różnicy podatku w terminie wymienionym w ust. 2 zdanie pierwsze, jeżeli podatnik wraz z wnioskiem złoży w urzędzie skarbowym zabezpieczenie majątkowe w kwocie odpowiadającej kwocie wnioskowanego zwrotu podatku. Jeżeli wniosek wraz z zabezpieczeniem został złożony na 13 dni przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 2, lub później, zwrotu dokonuje się w terminie 14 dni od dnia złożenia tego zabezpieczenia.”,

c) uchyla się ust. 3—4,

d) po ust. 4 dodaje się ust. 4a—4f w brzmieniu:

„4a. Zabezpieczenie majątkowe, o którym mowa w ust. 2a, może być złożone w formie:

- 1) gwarancji bankowej lub ubezpieczeniowej;
- 2) poręczenia banku;
- 3) weksla z poręczeniem wekslowym banku;
- 4) czeku potwierdzonego przez krajowy bank wystawcy czeku;
- 5) papierów wartościowych na okaziciela o określonym terminie wykupu wyemitowanych przez Skarb Państwa lub Narodowy Bank Polski, bankowych papierów wartościowych i listów zastawnych o określonym terminie wykupu, wyemitowanych we własnym imieniu i na własny rachunek przez podmiot mogący być gwarantem lub poręczycielem zgodnie z przepisami Ordynacji podatkowej.

4b. Zabezpieczenie majątkowe, o którym mowa w ust. 2a, dotyczące zwrotu podatku w wysokości nie większej niż wyrażonej w złotych kwocie odpowiadającej równowartości 1 000 euro, może być złożone w formie weksla. Przeliczenia kwoty wyrażonej w euro dokonuje się według średniego kursu euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski na ostatni dzień roboczy okresu rozliczeniowego, którego dotyczy zwrot podatku, w zaokrągleniu do pełnych złotych.

4c. Do zabezpieczeń majątkowych, o których mowa w ust. 2a, przepisy art. 33e—33g Ordynacji podatkowej stosuje się odpowiednio.

4d. Naczelnik urzędu skarbowego odmawia przyjęcia zabezpieczenia, jeżeli stwierdzi, że złożone zabezpieczenie:

- 1) nie zapewni pokrycia w całości wypłacanej kwoty zwrotu, o której mowa w ust. 2a, lub

- 2) nie zapewni w sposób pełny pokrycia w terminie wypłacanej kwoty zwrotu — w przypadku zabezpieczenia z określonym terminem ważności.
- 4e. Zabezpieczenie majątkowe zostaje zwolnione w dniu następującym po dniu:
- 1) zakończenia przez organ podatkowy weryfikacji, o której mowa w ust. 2 — w przypadku zabezpieczenia, o którym mowa w ust. 2a;
 - 2) w którym upłynęło 180 dni od dnia złożenia deklaracji podatkowej, w której była wykazana kwota zwrotu podatku — w przypadku, o którym mowa w ust. 5a.
- 4f. Zwolnienia zabezpieczenia nie dokonuje się:
- 1) w przypadku wszczęcia, zgodnie z przepisami Ordynacji podatkowej:
 - a) postępowania podatkowego w zakresie rozliczenia, którego dotyczy zabezpieczenie — do czasu zakończenia tego postępowania, lub
 - b) kontroli podatkowej w zakresie rozliczenia, którego dotyczy zabezpieczenie — do upływu terminu 3 miesięcy od dnia zakończenia kontroli, jeżeli w tym terminie nie wszczęto postępowania podatkowego;
 - 2) w przypadku wszczęcia postępowania kontrolnego zgodnie z przepisami o kontroli skarbowej w zakresie rozliczenia, którego dotyczy zabezpieczenie — do czasu zakończenia tego postępowania;
 - 3) w przypadku stwierdzenia, że podatnik w złożonej deklaracji podatkowej wykazał kwotę zwrotu różnicy podatku lub zwrotu podatku naliczonego nienależną lub wyższą od kwoty należnej i ją otrzymał — do czasu uregulowania powstałej zaległości podatkowej.”;
- e) ust. 5 otrzymuje brzmienie:
- „5. Na umotywowany wniosek, podatnikom dokonującym dostawy towarów lub świadczenia usług poza terytorium kraju i niedokonującym sprzedaży opodatkowanej, przysługuje zwrot kwoty podatku naliczonego, o której mowa w art. 86 ust. 8 pkt 1, w terminie określonym w ust. 2 zdanie pierwsze. Przepisy ust. 2 zdanie drugie i trzecie, ust. 2a i ust. 4a—4f stosuje się odpowiednio.”,
- f) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:
- „5a. W przypadku gdy podatnik nie wykonał w okresie rozliczeniowym czynności opodatkowanych na terytorium kraju oraz czynności wymienionych w art. 86 ust. 8 pkt 1, podatnikowi przysługuje, na jego umotywowany wniosek złożony wraz z deklaracją podatkową, zwrot kwoty podatku naliczonego, podlegającego odliczeniu od podatku należnego w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą na terytorium kraju lub poza tym terytorium, w terminie 180 dni od dnia złożenia rozliczenia, z zastrzeżeniem art. 86 ust. 19. Na pisemny wniosek podatnika urząd skarbowy dokonuje zwrotu, o którym mowa w zdaniu pierwszym, w terminie 60 dni, jeżeli podatnik złoży w urzędzie skarbowym zabezpieczenie majątkowe. Przepisy ust. 2 zdanie drugie i trzecie, ust. 2a i ust. 4a—4f stosuje się odpowiednio.”,
- g) ust. 6 otrzymuje brzmienie:
- „6. Na wniosek podatnika, złożony wraz z deklaracją podatkową, urząd skarbowy jest obowiązany zwrócić różnicę podatku, o której mowa w ust. 2, w terminie 25 dni, licząc od dnia złożenia rozliczenia, w przypadku gdy kwota podatku naliczonego, wykazane w deklaracji podatkowej, wynikają z:
- 1) faktur dokumentujących kwoty należności, które zostały w całości zapłacone, z uwzględnieniem art. 22 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095, z późn. zm.⁴⁾),
 - 2) dokumentów celnych, deklaracji importowej oraz decyzji, o których mowa w art. 33 ust. 2 i 3 oraz art. 34, i zostały przez podatnika zapłacone,
 - 3) importu towarów rozliczanego zgodnie z art. 33a, wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów, importu usług lub dostawy towarów, dla której podatnikiem jest ich nabywca, jeżeli w deklaracji podatkowej została wykazana kwota podatku należnego od tych transakcji
- przy czym przepisy ust. 2 zdanie drugie i trzecie, ust. 2a, 4a—4f stosuje się odpowiednio.”,
- h) ust. 7 otrzymuje brzmienie:
- „7. Różnicę podatku niezwróconą przez urząd skarbowy w terminach, o których mowa w ust. 2 zdanie pierwsze i ust. 5a, traktuje się jako nadpłatę podatku podlegającą oprocentowaniu w rozumieniu przepisów Ordynacji podatkowej.”,
- i) uchyla się ust. 8 i 9,
- j) w ust. 11 uchyla się pkt 2,
- k) dodaje się ust. 13 w brzmieniu:
- „13. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia:
- 1) szczegółowy sposób przyjmowania zabezpieczeń, o których mowa w ust. 2a,
 - 2) inne niż wymienione w ust. 4a formy zabezpieczeń oraz sposób ich przyjmowania
- uwzględniając konieczność zabezpieczenia zwracanej kwoty podatku.”;

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 180, poz. 1280 oraz z 2008 r. Nr 70, poz. 416, Nr 116, poz. 732, Nr 141, poz. 888 i Nr 171, poz. 1056.

43) w art. 88:

- a) w ust. 1:
 - uchyla się pkt 2,
 - w pkt 4 uchyla się lit. a,
- b) uchyla się ust. 2 i 3;

44) w art. 89a:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podatnik może skorygować podatek należny z tytułu dostawy towarów lub świadczenia usług na terytorium kraju w przypadku wierzytelności, których nieściągalność została uprawdopodobniona, z zastrzeżeniem ust. 2—5. Korekta podatku dotyczy również kwoty podatku przypadającej na część kwoty wierzytelności odpisanej jako nieściągalna lub której nieściągalność została uprawdopodobniona.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Nieściągalność wierzytelności uważa się za uprawdopodobnioną w przypadku, gdy wierzytelność nie została uregulowana w ciągu 180 dni od upływu terminu jej płatności określonego w umowie lub na fakturze.”,

c) w ust. 2 pkt 4—6 otrzymują brzmienie:

„4) wierzytelności nie zostały zbyte;

5) od daty wystawienia faktury dokumentującej wierzytelność nie upłynęły 2 lata, licząc od końca roku, w którym została wystawiona;

6) wierzyciel zawiadomił dłużnika o zamiarze skorygowania podatku należnego ze względu na wystąpienie okoliczności, o których mowa w ust. 1, a dłużnik w ciągu 14 dni od dnia otrzymania zawiadomienia nie uregulował należności w jakiegokolwiek formie.”,

d) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Korekta podatku należnego może nastąpić w rozliczeniu za okres rozliczeniowy, w którym upłynął termin określony w ust. 2 pkt 6, nie wcześniej niż w rozliczeniu za okres, w którym wierzyciel uzyskał potwierdzenie odbioru przez dłużnika zawiadomienia, o którym mowa ust. 2 pkt 6. Warunkiem dokonania korekty jest uzyskanie przez wierzyciela potwierdzenia odbioru przez dłużnika zawiadomienia, o którym mowa ust. 2 pkt 6.”;

45) w art. 89b ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku otrzymania zawiadomienia, o którym mowa w art. 89a ust. 2 pkt 6, i nieuregulowania należności w terminie 14 dni od dnia otrzymania tego zawiadomienia, podatnik (dłużnik) jest obowiązany do odpowiedniego pomniejszenia podatku naliczonego podlegającego odliczeniu lub w przypadku jego braku, do odpowiedniego powiększenia kwoty podatku należnego, o kwotę podatku wynikającą z nieuregulowanych faktur, poprzez korektę deklaracji za okres, w którym dokonał odliczenia.”;

46) w art. 90 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Do obrotu, o którym mowa w ust. 3, nie wlicza się obrotu uzyskanego z dostawy towarów i usług, które na podstawie przepisów o podatku dochodowym są zaliczane przez podatnika do środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych podlegających amortyzacji, oraz gruntów i praw wieczystego użytkowania gruntów, jeżeli są zaliczane do środków trwałych podatnika — używanych przez podatnika na potrzeby jego działalności.”;

47) w art. 91:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku towarów i usług, które na podstawie przepisów o podatku dochodowym są zaliczane przez podatnika do środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych podlegających amortyzacji, a także gruntów i praw wieczystego użytkowania gruntów, jeżeli zostały zaliczone do środków trwałych lub wartości niematerialnych i prawnych nabywcy, z wyłączeniem tych, których wartość początkowa nie przekracza 15 000 zł, korekty, o której mowa w ust. 1, podatnik dokonuje w ciągu 5 kolejnych lat, a w przypadku nieruchomości i praw wieczystego użytkowania gruntów — w ciągu 10 lat, licząc od roku, w którym zostały oddane do użytkowania. Roczna korekta w przypadku, o którym mowa w zdaniu pierwszym, dotyczy jednej piątej, a w przypadku nieruchomości i praw wieczystego użytkowania gruntów — jednej dziesiątej kwoty podatku naliczonego przy ich nabyciu lub wytworzeniu. W przypadku środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, których wartość początkowa nie przekracza 15 000 zł, przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio, z tym że korekty dokonuje się po zakończeniu roku, w którym zostały oddane do użytkowania.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Obowiązek dokonywania korekt w ciągu 10 lat, o którym mowa w ust. 2, nie dotyczy opłat rocznych pobieranych z tytułu oddania gruntu w użytkowanie wieczyste; w przypadku tych opłat przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio.”,

c) ust. 3—5 otrzymują brzmienie:

„3. Korekty, o której mowa w ust. 1 i 2, dokonuje się w deklaracji podatkowej składanej za pierwszy okres rozliczeniowy roku następującego po roku podatkowym, za który dokonuje się korekty, a w przypadku zakończenia działalności gospodarczej — w deklaracji podatkowej za ostatni okres rozliczeniowy.

4. W przypadku gdy w okresie korekty, o której mowa w ust. 2, nastąpi sprzedaż towarów lub usług, o których mowa w ust. 2, lub towary te zostaną opodatkowane zgodnie z art. 14, uważa się, że te towary lub usługi są nadal wykorzystywane na potrzeby czynności podlegających opodatkowaniu u tego podatnika, aż do końca okresu korekty.

5. W przypadku, o którym mowa w ust. 4, korekta powinna być dokonana jednorazowo w odniesieniu do całego pozostałego okresu korekty. Korekty dokonuje się w deklaracji podatkowej za okres rozliczeniowy, w którym nastąpiła sprzedaż, a w przypadku opodatkowania towarów zgodnie z art. 14 — w deklaracji podatkowej za okres rozliczeniowy, w którym w stosunku do tych towarów powstał obowiązek podatkowy.”,
- d) w ust. 6 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:
- „1) opodatkowane — w celu dokonania korekty przyjmuje się, że dalsze wykorzystanie tego towaru lub usługi jest związane z czynnościami opodatkowanymi;
- 2) zwolnione od podatku lub nie podlegały opodatkowaniu — w celu dokonania korekty przyjmuje się, że dalsze wykorzystanie tego towaru lub usługi jest związane wyłącznie z czynnościami zwolnionymi od podatku lub niepodlegającymi opodatkowaniu.”,
- e) ust. 7 otrzymuje brzmienie:
- „7. Przepisy ust. 1—6 stosuje się odpowiednio w przypadku, gdy podatnik miał prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o całą kwotę podatku naliczonego od wykorzystywanego przez siebie towaru lub usługi i dokonał takiego obniżenia, albo nie miał takiego prawa, a następnie zmieniło się prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego od tego towaru lub usługi.”,
- f) po ust. 7 dodaje się ust. 7a—7d w brzmieniu:
- „7a. W przypadku towarów i usług, które na podstawie przepisów o podatku dochodowym są zaliczane przez podatnika do środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych podlegających amortyzacji, a także gruntów i praw wieczystego użytkowania gruntów, jeżeli zostały zaliczone do środków trwałych lub wartości niematerialnych i prawnych nabywcy, z wyłączeniem tych, których wartość początkowa nie przekracza 15 000 zł, korekty, o której mowa w ust. 7, dokonuje się na zasadach określonych w ust. 2 zdanie pierwsze i drugie oraz ust. 3. Korekty tej dokonuje się przy każdej kolejnej zmianie prawa do odliczeń, jeżeli zmiana ta następuje w okresie korekty.
- 7b. W przypadku towarów i usług innych niż wymienione w ust. 7a, wykorzystywanych przez podatnika do działalności gospodarczej, korekty, o której mowa w ust. 7, dokonuje się na zasadach określonych w ust. 1, ust. 2 zdanie trzecie i ust. 3, z zastrzeżeniem ust. 7c.
- 7c. Jeżeli zmiana prawa do obniżenia podatku należnego wynika z przeznaczenia towarów lub usług, o których mowa w ust. 7b, wyłącznie do wykonywania czynności, w stosunku do których nie przysługuje prawo do obniżenia podatku należnego, lub wyłącz-
- nie do czynności, w stosunku do których takie prawo przysługuje — korekty, o której mowa w ust. 7, dokonuje się w deklaracji podatkowej składanej za okres rozliczeniowy, w którym wystąpiła ta zmiana. Korekty tej nie dokonuje się, jeżeli od końca okresu rozliczeniowego, w którym wydano towary lub usługi do użytkowania, upłynęło 12 miesięcy.
- 7d. W przypadku zmiany prawa do obniżenia podatku należnego o podatek naliczony od towarów i usług, innych niż wymienione w ust. 7a i 7b, w szczególności towarów handlowych lub surowców i materiałów, nabytych z zamiarem wykorzystania ich do czynności, w stosunku do których przysługuje pełne prawo do obniżenia podatku należnego lub do czynności, w stosunku do których prawo do obniżenia podatku należnego nie przysługuje, i niewykorzystanych zgodnie z takim zamiarem do dnia tej zmiany, korekty podatku naliczonego dokonuje się w deklaracji podatkowej składanej za okresy rozliczeniowe, w których wystąpiła ta zmiana.”,
- g) ust. 9 otrzymuje brzmienie:
- „9. W przypadku transakcji zbycia przedsiębiorstwa lub zorganizowanej części przedsiębiorstwa korekta określona w ust. 1—8 jest dokonywana przez nabywcę przedsiębiorstwa lub nabywcę zorganizowanej części przedsiębiorstwa.”;
- 48) w art. 92 w ust. 1 uchyla się pkt 2;
- 49) uchyla się art. 93—95;
- 50) w art. 97:
- a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:
- „4. Naczelnik urzędu skarbowego rejestruje podmiot, który dokonał zawiadomienia zgodnie z ust. 1, jako podatnika VAT UE.”,
- b) uchyla się ust. 5—8,
- c) uchyla się ust. 12;
- 51) w art. 98 uchyla się ust. 3;
- 52) w art. 99:
- a) ust. 3—7 otrzymują brzmienie:
- „3. Podatnicy, o których mowa w ust. 1, inni niż podatnicy rozliczający się metodą kasową, mogą również składać deklaracje podatkowe, o których mowa w ust. 2, po uprzednim pisemnym zawiadomieniu naczelnika urzędu skarbowego, najpóźniej do 25. dnia drugiego miesiąca kwartału, za który będzie po raz pierwszy złożona kwartalna deklaracja podatkowa. Podatnik rozpoczynający w trakcie roku podatkowego wykonywanie czynności podlegających opodatkowaniu dokonuje zawiadomienia, o którym mowa w zdaniu pierwszym, w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym rozpoczął wykonywanie tych czynności.

4. Podatnicy, o których mowa w ust. 3, mogą ponownie składać deklaracje podatkowe za okresy miesięczne, nie wcześniej jednak niż po upływie 4 kwartałów, za które składali deklaracje kwartalne, po uprzednim pisemnym zawiadomieniu naczelnika urzędu skarbowego w terminie do dnia złożenia deklaracji podatkowej za pierwszy miesięczny okres rozliczeniowy, jednak nie później niż z dniem upływu terminu złożenia tej deklaracji.
5. Podatnicy, którzy utracili prawo do stosowania metody kasowej, składają deklaracje podatkowe za okresy miesięczne począwszy od rozliczenia za miesiąc następujący po kwartale, w którym nastąpiło przekroczenie kwot powodujące utratę prawa do rozliczania się metodą kasową. Przepis ust. 3 zdanie pierwsze stosuje się odpowiednio.
6. Przepis ust. 5 stosuje się odpowiednio do podatników, którzy zrezygnowali z prawa do rozliczania się metodą kasową.
7. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do podatników zwolnionych od podatku na podstawie art. 113 oraz podmiotów wykonujących wyłącznie czynności zwolnione od podatku na podstawie art. 43 ust. 1 lub na podstawie przepisów wydanych na podstawie art. 82 ust. 3, chyba że przysługuje im zwrot różnicy podatku lub zwrot podatku naliczonego zgodnie z art. 87 lub przepisami wydanymi na podstawie art. 92 ust. 1 pkt 3.,

b) ust. 14 otrzymuje brzmienie:

„14. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzory deklaracji podatkowych, o których mowa w ust. 1—3 i 8—11, wraz z objaśnieniami co do sposobu prawidłowego ich wypełnienia oraz terminu i miejsca ich składania, w celu umożliwienia rozliczenia podatku.”;

53) w art. 103:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

- „1. Podatnicy oraz podmioty wymienione w art. 108 są obowiązani, bez wezwania naczelnika urzędu skarbowego, do obliczania i wpłacania podatku za okresy miesięczne w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym powstał obowiązek podatkowy, na rachunek urzędu skarbowego, z zastrzeżeniem ust. 2—4 oraz art. 33 i 33b.
2. Podatnicy, o których mowa w art. 99 ust. 2 i 3, są obowiązani, bez wezwania naczelnika urzędu skarbowego, do obliczania i wpłacania podatku za okresy kwartalne w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po kwartale, w którym powstał obowiązek podatkowy, na rachunek urzędu skarbowego, z zastrzeżeniem ust. 2a—2g, 3 i 4 oraz art. 33.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a—2g w brzmieniu:

- „2a. Podatnicy, o których mowa w art. 99 ust. 3, inni niż mali podatnicy, są obowiązani, bez wezwania naczelnika urzędu skarbowego, do wpłacania zaliczek na podatek za pierwszy oraz za drugi miesiąc kwartału w wysokości 1/3 kwoty należnego zobowiązania podatkowego wynikającej z deklaracji podatkowej złożonej za poprzedni kwartał — w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po każdym z kolejnych miesięcy, za które jest wpłacana zaliczka.
- 2b. Kwotę należnego zobowiązania podatkowego przyjmuje się za zerową, jeżeli w wyniku rozliczenia za dany kwartał, zobowiązanie takie nie wystąpi lub jeżeli z rozliczenia tego będzie wynikała kwota zwrotu podatku naliczonego lub różnicy podatku, o której mowa w art. 87 ust. 1.
- 2c. W przypadku podatników, u których w poprzednim kwartale należne zobowiązanie podatkowe było zerowe w rozumieniu ust. 2b, nie powstaje obowiązek wpłacania zaliczek na podatek. Podatnik może wpłacić zaliczkę na podatek w wysokości faktycznego rozliczenia za miesiąc, za który jest wpłacana zaliczka na podatek.
- 2d. Przepisy ust. 2a—2c stosuje się odpowiednio do podatników:
 - 1) rozpoczynających w trakcie roku podatkowego wykonywanie czynności określonych w art. 5, jeżeli przewidywana przez podatnika wartość sprzedaży przekroczy, w proporcji do okresu prowadzonej działalności gospodarczej, kwoty określone w art. 2 pkt 25, z tym że w kwartale, w którym podatnik rozpoczął wykonywanie działalności gospodarczej, nie powstaje obowiązek wpłacania zaliczek;
 - 2) którzy w trakcie roku podatkowego przekroczą kwoty, o których mowa w art. 2 pkt 25, a w przypadku podatników rozpoczynających w trakcie roku podatkowego wykonywanie czynności określonych w art. 5 — kwoty określone zgodnie z pkt 1, z tym że wpłata zaliczek obowiązuje od kwartału następującego po kwartale, w którym nastąpiło to przekroczenie.
- 2e. Podatnicy rozpoczynający dokonywanie rozliczeń za okresy kwartalne, którzy w poprzednim kwartale rozliczali się za okresy miesięczne — zaliczki, o których mowa w ust. 2a, wpłacają w pierwszym kwartale, za który będą się rozliczać za okresy kwartalne, w wysokości:
 - 1) za pierwszy miesiąc tego kwartału — w wysokości należnego zobowiązania podatkowego za pierwszy miesiąc ostatniego kwartału, w którym rozliczali się za okresy miesięczne,

2) za drugi miesiąc tego kwartału — w wysokości należnego zobowiązania podatkowego za drugi miesiąc ostatniego kwartału, w którym rozliczali się za okresy miesięczne

— przy czym przepis ust. 2c stosuje się odpowiednio.

2f. Podatnicy, o których mowa w ust. 2a—2e, mogą wpłacać zaliczki w wysokości faktycznego rozliczenia za miesiąc, za który wpłacana jest zaliczka, pod warunkiem pisemnego zawiadomienia naczelnika urzędu skarbowego. Zawiadomienie należy złożyć najpóźniej z chwilą wpłaty zaliczki za pierwszy miesiąc pierwszego kwartału, od którego zaliczki będą ustalane w wysokości określonej w zdaniu pierwszym, jednak nie później niż z upływem terminu do jej zapłaty.

2g. Podatnik może zrezygnować z metody obliczania zaliczek, o której mowa w ust. 2f, nie wcześniej niż po upływie dwóch kwartałów. Za rezygnację z tej metody obliczania wysokości zaliczek uznaje się wpłacenie zaliczki za pierwszy miesiąc kwartału w wysokości obliczonej zgodnie z ust. 2a.”;

54) art. 104 otrzymuje brzmienie:

„Art. 104. 1. Przepisy art. 21 i art. 86 ust. 16—18 stosuje się również do podatników rozpoczynających w trakcie roku podatkowego wykonywanie czynności określonych w art. 5, jeżeli przewidywana przez podatnika wartość sprzedaży nie przekroczy, w proporcji do okresu prowadzonej działalności gospodarczej, kwot określonych w art. 2 pkt 25.

2. W przypadku przekroczenia kwot określonych zgodnie z ust. 1 podatnik traci prawo do rozliczania się metodą kasową począwszy od okresu rozliczeniowego następującego po kwartale, w którym nastąpiło to przekroczenie, oraz w następnym roku podatkowym.”;

55) w art. 106 ust. 12 otrzymuje brzmienie:

„12. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, w odniesieniu do niektórych rodzajów usług lub towarów, inny niż określony w art. 31a ust. 1 sposób przeliczania wykazywanych na fakturach kwot w walutach obcych, stosowanych do określenia podstawy opodatkowania, z uwzględnieniem specyfiki rozliczania należności z tytułu świadczenia tych usług lub dostaw tych towarów.”;

56) w art. 109:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku stwierdzenia, że podatnik nie prowadzi ewidencji, o której mowa w ust. 1, albo prowadzi ją w sposób nierzetelny, a na podstawie dokumentacji nie jest możliwe

ustalenie wartości sprzedaży, naczelnik urzędu skarbowego lub organ kontroli skarbowej określi, w drodze oszacowania, wartość sprzedaży opodatkowanej i ustali od niej kwotę podatku należnego. Jeżeli nie można określić przedmiotu opodatkowania, kwotę podatku ustala się przy zastosowaniu stawki 22 %.”,

b) uchyla się ust. 4—8;

57) art. 110 otrzymuje brzmienie:

„Art. 110. W przypadku gdy osoby prawne, jednostki organizacyjne niemające osobowości prawnej oraz osoby fizyczne nie są obowiązane do prowadzenia ewidencji określonej w art. 109 ust. 3 w związku z dokonywaniem sprzedaży zwolnionej od podatku na podstawie art. 43 i art. 82 ust. 3, dokonają sprzedaży opodatkowanej i nie zapłacą podatku należnego, a na podstawie dokumentacji nie jest możliwe ustalenie wartości tej sprzedaży, naczelnik urzędu skarbowego lub organ kontroli skarbowej określi, w drodze oszacowania, wartość sprzedaży opodatkowanej i ustali od niej kwotę podatku należnego. Jeżeli nie można określić przedmiotu opodatkowania, kwotę podatku ustala się przy zastosowaniu stawki 22 %.”;

58) w art. 111:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku stwierdzenia, że podatnik narusza obowiązek określony w ust. 1, naczelnik urzędu skarbowego lub organ kontroli skarbowej ustala za okres do momentu rozpoczęcia prowadzenia ewidencji obrotu i kwot podatku należnego przy zastosowaniu kas rejestrujących, dodatkowe zobowiązanie podatkowe w wysokości odpowiadającej 30 % kwoty podatku naliczonego przy nabyciu towarów i usług. W stosunku do osób fizycznych, które za ten sam czyn ponoszą odpowiedzialność za wykroczenie skarbowe albo za przestępstwo skarbowe, dodatkowego zobowiązania podatkowego nie ustala się.”,

b) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. Podatnicy, którzy rozpoczną ewidencjonowanie obrotu i kwot podatku należnego w obowiązujących terminach, mogą odliczyć od tego podatku kwotę wydatkowaną na zakup każdej z kas rejestrujących zgłoszonych na dzień rozpoczęcia (powstania obowiązku) ewidencjonowania w wysokości 90 % jej ceny zakupu (bez podatku), nie więcej jednak niż 700 zł.

5. W przypadku gdy podatnik rozpoczął ewidencjonowanie obrotu w obowiązujących terminach i wykonuje wyłącznie czynności zwolnione od podatku lub jest podatnikiem zwolnionym od podatku na podstawie art. 113 ust. 1 lub 9, urząd skarbowy dokonu-

je zwrotu kwoty określonej w ust. 4 na rachunek bankowy podatnika w banku mającym siedzibę na terytorium kraju lub na rachunek podatnika w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej, której jest członkiem, w terminie do 25. dnia od daty złożenia wniosku przez podatnika.”,

c) dodaje się ust. 6a—6c w brzmieniu:

„6a. Kasa rejestrująca służąca do prowadzenia ewidencji, o której mowa w ust. 1, musi zapewniać prawidłowe zaewidencjonowanie podstawowych danych dotyczących zawieranych transakcji, w tym wysokości uzyskiwanego przez podatnika obrotu i kwot podatku należnego, oraz musi przechowywać te dane lub też zapewniać bezpieczny ich przekaz na zewnętrzne nośniki danych.

6b. Producenci krajowi i importerzy kas rejestrujących są obowiązani do uzyskania dla kas służących do prowadzenia ewidencji, o której mowa w ust. 1, potwierdzenia ministra właściwego do spraw finansów publicznych, że kasy te spełniają funkcje wymienione w ust. 6a oraz kryteria i warunki techniczne, którym muszą odpowiadać. Potwierdzenie wydaje się na czas określony i może być ono cofnięte w przypadku:

- 1) wprowadzenia do obrotu kas rejestrujących niezgodnych z kryteriami i warunkami technicznymi, którym muszą odpowiadać kasy rejestrujące, oraz złożonymi dokumentami (w tym wzorcem kasy), o których mowa w ust. 9 pkt 2;
- 2) niezorganizowania serwisu kas lub jego prowadzenia niezgodnie z warunkami, o których mowa w ust. 9 pkt 4;
- 3) zakończenia działalności przez producenta krajowego lub importera kas;
- 4) nieprzestrzegania innych warunków wynikających z przepisów wydanych na podstawie ust. 9.

6c. Producenci krajowi i importerzy kas rejestrujących, którzy uzyskali potwierdzenie, o którym mowa w ust. 6b, są obowiązani do zorganizowania serwisu kas dokonywanego między innymi przeglądów technicznych kas.”,

d) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowe kryteria i warunki techniczne, którym muszą odpowiadać kasy rejestrujące,
- 2) dane, które powinien zawierać wniosek producenta krajowego lub importera kas o wydanie potwierdzenia wymienionego w ust. 6b, jak również rodzaje dokumentów, w tym oświadczeń, oraz urzędzeń, które mają być przedstawione wraz z wnioskiem,
- 3) warunki stosowania kas przez podatników,

4) warunki zorganizowania i prowadzenia serwisu kas, mające znaczenie dla ewidencjonowania,

5) okres, na który wydawane jest potwierdzenie, o którym mowa w ust. 6b,

6) terminy oraz zakres obowiązkowych przeglądów, o których mowa w ust. 6

— uwzględniając potrzebę zabezpieczenia zaewidencjonowanych danych, konieczność zapewnienia konsumentowi prawa do otrzymania dowodu nabycia towarów lub usług z uwidocznioną kwotą podatku oraz możliwość kontroli przez niego czynności dotyczących prawidłowego ewidencjonowania transakcji i wystawiania dowodu potwierdzającego jej wykonanie oraz optymalne dla danego typu obrotu rozwiązania techniczne dotyczące konstrukcji kas.”;

59) w art. 113:

a) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Przepis ust. 5 stosuje się również do podatników, którzy rezygnują ze zwolnienia, o którym mowa w:

1) ust. 1 lub

2) ust. 9 — w przypadku podatników rozpoczynających w trakcie roku podatkowego wykonywanie czynności określonych w art. 5, którzy wykonali pierwszą czynność

— pod warunkiem pisemnego zawiadomienia naczelnika urzędu skarbowego o rezygnacji ze zwolnienia przed początkiem miesiąca, w którym rezygnują ze zwolnienia.”,

b) uchyla się ust. 8,

c) ust. 9—12 otrzymują brzmienie:

„9. Podatnik rozpoczynający w trakcie roku podatkowego wykonywanie czynności określonych w art. 5 jest zwolniony od podatku, jeżeli przewidywana przez niego wartość sprzedaży nie przekroczy, w proporcji do okresu prowadzonej działalności gospodarczej w roku podatkowym, kwoty określonej w ust. 1.

10. Jeżeli faktyczna wartość sprzedaży, w proporcji do okresu prowadzonej działalności gospodarczej, przekroczy w trakcie roku podatkowego kwotę określoną w ust. 1, zwolnienie określone w ust. 9 traci moc z momentem przekroczenia tej kwoty. Opodatkowaniu podlega nadwyżka sprzedaży ponad wartość określoną w zdaniu pierwszym, a obowiązek podatkowy powstaje z momentem przekroczenia tej wartości. Przepis ust. 5 zdanie trzecie stosuje się odpowiednio.

11. Podatnik, który utracił prawo do zwolnienia od podatku lub zrezygnował z tego zwolnienia, może, nie wcześniej niż po upływie roku, licząc od końca roku, w którym utracił prawo do zwolnienia lub zrezygnował z tego zwolnienia, ponownie skorzystać ze zwolnienia określonego w ust. 1.

12. W przypadku gdy między podatnikiem, o którym mowa w ust. 1 lub 9, a kontrahentem istnieje związek, o którym mowa w art. 32 ust. 2—4, który wpływa na wykazywaną przez podatnika w transakcjach z tym kontrahentem wartość sprzedaży w ten sposób, że jest ona niższa niż wartość rynkowa, dla określenia momentu utraty mocy zwolnienia od podatku, o którym mowa w ust. 5 i ust. 10, uwzględnia się wartość rynkową tych transakcji.”;

60) w art. 116:

a) w ust. 6 zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

„Zryczałtowany zwrot podatku zwiększa u nabywcy produktów rolnych kwotę podatku naliczonego, o której mowa w art. 86 ust. 2, w rozliczeniu za okres rozliczeniowy, w którym dokonano zapłaty, pod warunkiem że:”;

b) ust. 9a otrzymuje brzmienie:

„9a. Przez należności za towary i usługi dostarczane rolnikowi ryczałtowo, o których mowa w ust. 8, rozumie się również potrącenia, jeżeli wynikają z innych ustaw, rozporządzeń Rady UE lub tytułów wykonawczych (egzekucyjnych).”;

c) po ust. 9a dodaje się ust. 9b w brzmieniu:

„9b. Przepisu ust. 6 pkt 3 nie stosuje się do dokumentów stwierdzających dokonanie zapłaty w formie zaliczki po spełnieniu warunków, o których mowa w ust. 9 pkt 1. W przypadku gdy zaliczki obejmują całą kwotę należności z tytułu nabycia produktów rolnych, przepisu ust. 6 pkt 3 nie stosuje się, pod warunkiem że podatnik po dokonaniu nabycia produktów rolnych wystawi i wyda rolnikowi ryczałtowo dokument potwierdzający nabycie produktów rolnych, w którym zostaną również wykazane dane identyfikujące dokumenty potwierdzające dokonanie zapłaty zaliczki na rachunek bankowy rolnika ryczałtowego.”;

61) w art. 120 w ust. 1:

a) w pkt 1 lit. a—d otrzymują brzmienie:

„a) obrazy, kolaże i podobne tablice, malowidła oraz rysunki wykonane w całości przez artystę, inne niż plany oraz rysunki dla celów architektonicznych, inżynierskich, przemysłowych, handlowych, topograficznych i im podobnych, ręcznie zdobione artykuły wyprodukowane, scenografię teatralną, tkaniny do wystroju pracowni artystycznych lub im podobne wykonane z malowanego płótna (CN 9701), (PKWiU 92.31.10-00.1),

b) oryginalne sztychy, druki i litografie sporządzone w ograniczonej liczbie egzemplarzy, czarno-białe lub kolorowe, złożone z jednego lub kilku arkuszy, w całości wykonane przez artystę, niezależnie od zastosowanego przez niego procesu lub materiału, z wyłączeniem wszelkich procesów mechanicznych lub fotomechanicznych (CN 9702 00 00), (PKWiU ex 92.31.10-00.90),

c) oryginalne rzeźby oraz posągi z dowolnego materiału, pod warunkiem że zostały one wykonane w całości przez artystę; odlewy rzeźby, których liczba jest ograniczona do 8 egzemplarzy, a wykonanie było nadzorowane przez artystę lub jego spadkobierców (CN 9703 00 00), (PKWiU 92.31.10-00.2),

d) gobeliny (CN 5805 00 00), (PKWiU 17.40.16-30.00) oraz tkaniny ścienne (CN 6304), (PKWiU ex 17.40.16-59.00 i 17.40.16-53.00) wykonane ręcznie na podstawie oryginalnych wzorów dostarczonych przez artystę, pod warunkiem że ich liczba jest ograniczona do 8 egzemplarzy,”;

b) pkt 2—4 otrzymują brzmienie:

„2) przez przedmioty kolekcjonerskie rozumie się:

a) znaczki pocztowe lub skarbowe, stemple pocztowe, koperty pierwszego obiegu, ostemplowane materiały piśmienne i im podobne, ofrankowane, a jeżeli nieofrankowane, to uznane za nieważne i nieprzeznaczone do użytku jako ważne środki płatnicze (CN 9704 00 00),

b) kolekcje oraz przedmioty kolekcjonerskie o wartości zoologicznej, botanicznej, mineralogicznej, anatomicznej, historycznej, archeologicznej, paleontologicznej, etnograficznej lub numizmatycznej (CN 9705 00 00), a także przedmioty kolekcjonerskie, o których mowa w art. 43 ust. 1 pkt 7;

3) przez antyki rozumie się przedmioty, inne niż wymienione w pkt 1 i 2, których wiek przekracza 100 lat (CN 9706 00 00);

4) przez towary używane rozumie się ruchome dobra materialne nadające się do dalszego użytku w ich aktualnym stanie lub po naprawie, inne niż określone w pkt 1—3 oraz inne niż metale szlachetne lub kamienie szlachetne (CN 7102, 7103, 7106, 7108, 7110, 7112), (PKWiU 27.41.10-30, ex 27.41.10-50, ex 27.41.20-30, ex 27.41.20-50, ex 27.41.20-70.00, 27.41.30-30, 27.41.30-50, 27.41.61-00, 27.41.62-00, 36.22.11-30.00, 36.22.11-50.00 i 36.22.12-30.00).”;

62) w art. 129 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) przed upływem terminu do złożenia deklaracji podatkowej za dany okres rozliczeniowy otrzymał dokument określony w art. 128 ust. 2, zawierający potwierdzenie wywozu tych towarów poza terytorium Wspólnoty.”;

63) w art. 136:

a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) adnotację „VAT: Faktura WE uproszczona na mocy art. 135—138 ustawy o ptu” lub „VAT: Faktura WE uproszczona na mocy artykułu 141 dyrektywy 2006/112/WE”,”;

b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio w przypadku, gdy w procedurze uproszczonej ostatnim w kolejności podmiotem jest

podatnik wymieniony w art. 15 lub osoba prawna niebędąca podatnikiem w rozumieniu art. 15, która jest zidentyfikowana na potrzeby transakcji wewnątrzspółnotowych zgodnie z art. 97, a drugim w kolejności podatnikiem jest podatnik podatku od wartości dodanej określony w art. 135 ust. 1 pkt 4 lit. b i c, który postępuje się w procedurze uproszczonej numerem identyfikacyjnym wydanym mu na potrzeby tego podatku przez państwo członkowskie inne niż Rzeczpospolita Polska, z uwzględnieniem obowiązujących w tym innym państwie członkowskim przepisów w zakresie dokumentowania tej procedury.”;

64) uchyla się art. 137;

65) w art. 138 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Przepis ust. 3 stosuje się, jeżeli są spełnione wszystkie warunki, o których mowa w art. 136, do przeniesienia obowiązku rozliczenia podatku na ostatniego w kolejności podatnika VAT wymienionego w art. 15 lub na osobę prawną niebędącą podatnikiem w rozumieniu art. 15, która jest zidentyfikowana na potrzeby transakcji wewnątrzspółnotowych zgodnie z art. 97.”;

66) załącznik nr 7 do ustawy otrzymuje brzmienie określone w załączniku do niniejszej ustawy;

67) w załączniku nr 9 do ustawy dodaje się poz. 11 w brzmieniu:

„11	Pogrzebowy”
-----	-------------

Art. 2. W ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. — Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2005 r. Nr 108, poz. 908, z późn. zm.⁵⁾) w art. 72 ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. W przypadku gdy sprowadzany pojazd jest przedmiotem dostawy dokonanej przez podatnika podatku od towarów i usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przed dokonaniem pierwszej rejestracji na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zaświadczenie:

- 1) o którym mowa w ust. 1 pkt 8 lit. a, może być zastąpione fakturą z wyszczególnioną kwotą podatku od towarów i usług potwierdzającą dokonanie tej dostawy przez tego podatnika,
- 2) o którym mowa w ust. 1 pkt 8 lit. b, może być zastąpione fakturą dokumentującą czynności, których podstawą opodatkowania jest marża, potwierdzającą dokonanie tej dostawy przez tego podatnika

— pod warunkiem że odprzedaż pojazdów stanowi przedmiot działalności tego podatnika.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. — Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60, z późn. zm.⁶⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 52 po § 1 dodaje się § 1a w brzmieniu:

„§ 1a. Przepis § 1 pkt 2 stosuje się odpowiednio wobec:

- 1) byłego współnika spółki niemającej osobowości prawnej,
- 2) osoby fizycznej, która zaprzestała wykonywania działalności gospodarczej

— w zakresie zwrotu podatku dokonanego im po rozwiązaniu spółki w przypadku, o którym mowa w pkt 1, lub po zakończeniu działalności gospodarczej w przypadku, o którym mowa w pkt 2, na zasadach określonych w odrębnych przepisach.”;

2) w art. 53a dotychczasową treść oznacza się jako § 1 oraz dodaje się § 2 w brzmieniu:

„§ 2. Przepis § 1 stosuje się odpowiednio do zaliczek na podatek od towarów i usług.”;

3) w art. 73 w § 2 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) deklaracji kwartalnej dla podatku od towarów i usług — dla podatników podatku od towarów i usług.”;

4) w art. 77 w § 1:

a) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) 3 miesiące od dnia złożenia zeznania lub deklaracji, o których mowa w art. 73 § 2 pkt 1—3, z zastrzeżeniem § 2;”;

b) dodaje się pkt 7 w brzmieniu:

„7) 30 dni od dnia złożenia deklaracji, o której mowa w art. 73 § 2 pkt 4.”;

5) w art. 78 w § 3:

a) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) w przypadku przewidzianym w art. 77 § 1 pkt 5 i § 2 — od dnia powstania nadpłaty, jeżeli nadpłata nie została zwrócona w terminie 3 miesiące od dnia złożenia zeznania lub deklaracji, o których mowa w art. 73 § 2 pkt 1—3, lub od dnia skorygowania zeznania lub deklaracji w trybie art. 274 lub art. 274a;”;

b) dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) w przypadku przewidzianym w art. 77 § 1 pkt 7 — od dnia powstania nadpłaty, jeżeli nadpłata nie została zwrócona w terminie 30 dni od dnia złożenia deklaracji, o której mowa w art. 73 § 2 pkt 4, lub od dnia skorygowania deklaracji w trybie art. 274 lub art. 274a.”;

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 109, poz. 925, Nr 175, poz. 1462, Nr 179, poz. 1486 i Nr 180, poz. 1494 i 1497, z 2006 r. Nr 17, poz. 141, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 190, poz. 1400, Nr 191, poz. 1410 i Nr 235, poz. 1701, z 2007 r. Nr 52, poz. 343, Nr 57, poz. 381, Nr 99, poz. 661, Nr 123, poz. 845 i Nr 176, poz. 1238 oraz z 2008 r. Nr 37, poz. 214, Nr 100, poz. 649 i Nr 163, poz. 1015.

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 85, poz. 727, Nr 86, poz. 732 i Nr 143, poz. 1199, z 2006 r. Nr 66, poz. 470, Nr 104, poz. 708, Nr 143, poz. 1031, Nr 217, poz. 1590 i Nr 225, poz. 1635, z 2007 r. Nr 112, poz. 769, Nr 120, poz. 818, Nr 192, poz. 1378 i Nr 225, poz. 1671 oraz z 2008 r. Nr 118, poz. 745, Nr 141, poz. 888, Nr 180, poz. 1109 i Nr 209, poz. 1316 i 1318.

6) w art. 81b uchyla się § 3;

7) w art. 117a dotychczasową treść oznacza się jako § 1 oraz dodaje się § 2 w brzmieniu:

„§ 2. Przepis § 1 stosuje się do gwaranta lub poręczyciela, którego zabezpieczenie zostało przyjęte przez organ podatkowy, w związku ze zwrotem podatku od towarów i usług.”;

8) w art. 133 po § 2 dodaje się § 2a w brzmieniu:

„§ 2a. Stroną w postępowaniu podatkowym w sprawach dotyczących zwrotu podatku od towarów i usług może być wspólnik spółki wymienionej w art. 115 § 1, uprawniony na podstawie przepisów o podatku od towarów i usług do otrzymania zwrotu podatku.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 19 marca 2004 r. — Prawo celne (Dz. U. Nr 68, poz. 622 i Nr 273, poz. 2703) wprowadza się następujące zmiany:

1) uchyla się art. 40;

2) po art. 65 dodaje się art. 65a i 65b w brzmieniu:

„Art. 65a. 1. W przypadku doręczania przez operatora publicznego w rozumieniu art. 3 pkt 12 ustawy z dnia 12 czerwca 2003 r. — Prawo pocztowe (Dz. U. z 2008 r. Nr 189, poz. 1159), zwanego dalej „operatorem”, przesyłek zawierających towary, w stosunku do których istnieje obowiązek uiszczenia należności przywozowych, operator jest zobowiązany pobrać te należności od odbiorcy przed wydaniem mu przesyłki.

2. Pobrane należności przywozowe operator jest zobowiązany przekazać na rachunek właściwej izby celnej w terminie 10 dni od dnia wydania przesyłki odbiorcy.

3. Najpóźniej następnego dnia roboczego po upływie terminu, o którym mowa w ust. 2, operator jest zobowiązany dostarczyć do urzędu celnego, w którym przesyłka została przedstawiona, dowód przekazania należności przywozowych wraz z wykazem zawierającym numery dokumentów celnych dotyczących przesyłki, datę wydania przesyłki odbiorcy oraz kwotę należności przywozowych.

4. W przypadku niepobrania należności przywozowych od odbiorcy przesyłki, operator jest zobowiązany do uiszczenia tych należności w terminie 10 dni od dnia wydania przesyłki odbiorcy.

5. W przypadku niedotrzymania terminu, o którym mowa w ust. 2 i 4, operator jest zobowiązany do zapłaty odsetek w wysokości przewidzianej dla

odsetek za zwłokę od zaległości podatkowych.

6. Odsetki, o których mowa w ust. 5, są naliczane od dnia następującego po dniu upływu terminu przekazania lub uiszczenia należności przywozowych do dnia ich przekazania lub uiszczenia.

7. Odsetek, o których mowa w ust. 5, nie nalicza się, jeżeli ich wysokość nie przekracza trzykrotności wartości opłaty pobieranej przez operatora publicznego za traktowanie przesyłki listowej jako przesyłki poleconej.

8. Organ celny, w drodze decyzji, określa:

1) kwotę należności przywozowych wynikającą z dokumentów celnych towarzyszących przesyłce, nieprzekazanych lub nieuiszczonych przez operatora w terminie, o którym mowa w ust. 2 lub 4;

2) równowartość kwoty uiszczonej przez Rzeczpospolitą Polską za nieterminowe przekazanie środka własnego do budżetu Wspólnoty spowodowane niedotrzymaniem przez operatora terminów:

a) zwrotu organowi celnemu uzupełnionych i podpisanych przez odbiorcę przesyłki kart dokumentów celnych,

b) dostarczenia organowi celnemu dowodu przekazania należności przywozowych wraz z wykazem zawierającym numery dokumentów celnych, datę pobrania należności od odbiorcy oraz ich kwotę.

9. Operator jest zobowiązany do uiszczenia równowartości kwoty, o której mowa w ust. 8 pkt 2, pomniejszonej o kwotę odsetek, o których mowa w ust. 5.

10. W przypadku gdy organ celny wyda, na podstawie przepisów Wspólnotowego Kodeksu Celnego, decyzję o zwrocie lub umorzeniu w całości lub części należności przywozowych wynikających z dokumentów celnych, to:

1) zwrot tych należności następuje na rzecz operatora, jeżeli operator uiścił je w sytuacji, o której mowa w ust. 4;

2) umorzenie tych należności następuje również w stosunku do operatora.

Art. 65b. W przypadku przyjęcia przez operatora przesyłek zawierających towary przeznaczone do wywozu poza obszar celny Wspólnoty, w stosunku do których na nadawcy ciąży obowiązek uiszczenia należności wywozowych, przepisy art. 65a stosuje się odpowiednio, przy czym termin określony w ust. 2 i 4 liczy się od dnia, w którym nadawca przesyłki uzupełnił i podpisał odpowiedni dokument celny.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 11 kwietnia 2008 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 74, poz. 444) w art. 2 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, do celów poboru podatku od towarów i usług w imporcie, wykaz towarów wymienionych w załączniku do ustawy w układzie odpowiadającym Nomenklaturze Scalonej (CN).”.

Art. 6. W przypadku rozwiązania spółki cywilnej lub handlowej niemającej osobowości prawnej lub zaprzestania wykonywania działalności gospodarczej przez osobę fizyczną, w stosunku do której, zgodnie z art. 14 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, nie powstał obowiązek podatkowy przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, a zgodnie z art. 14 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, obowiązek podatkowy nie powstałby po wejściu w życie niniejszej ustawy, obowiązek podatkowy powstaje zgodnie z art. 14 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 7. W przypadku eksportu towarów, w stosunku do którego zgodnie z art. 19 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, nie powstał obowiązek podatkowy przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, a zgodnie z art. 19 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, obowiązek podatkowy nie powstałby po wejściu w życie niniejszej ustawy, obowiązek podatkowy powstaje zgodnie z art. 19 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 8. 1. Przepis art. 19 ust. 16b ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się do podatników, którzy oddali grunt w użytkowanie wieczyste po dniu 30 kwietnia 2004 r., z wyłączeniem podatników, którzy rozliczyli z tego tytułu podatek w całości przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Jeżeli w związku z oddaniem w użytkowanie wieczyste gruntu po dniu 30 kwietnia 2004 r. podatek został rozliczony w całości przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, późniejsze podwyższenie podstawy opodatkowania nie rodzi obowiązku dokonywania korekt podatku.

Art. 9. Podatnicy, u których odpowiednio wartość sprzedaży (wraz z kwotą podatku) albo kwota prowizji lub innych postaci wynagrodzenia za wykonane usługi (wraz z kwotą podatku) w 2008 r. nie przekroczyła

kwot, o których mowa w art. 2 pkt 25 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, mogą wybrać metodę rozliczeń, o której mowa w art. 21 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, poczynwszy od rozliczenia za pierwszy kwartał 2009 r. po uprzednim pisemnym zawiadomieniu naczelnika urzędu skarbowego w terminie do dnia 31 grudnia 2008 r.

Art. 10. 1. Do rozliczeń za okresy rozliczeniowe poprzedzające okres rozliczeniowy, przypadający na dzień wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy art. 87 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Przepisy art. 87 ust. 2a, ust. 4a—4d, ust. 4e pkt 1 oraz ust. 4f ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się również do okresów rozliczeniowych poprzedzających wejście w życie niniejszej ustawy.

Art. 11. W przypadku zmiany prawa do obniżenia podatku należnego, o którym mowa w art. 91 ust. 7c ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, ale nie wcześniej niż dnia 1 stycznia 2008 r., korekty, o której mowa w art. 91 ust. 7 ustawy zmienianej w art. 1, dokonuje się w deklaracji podatkowej składanej za pierwszy okres rozliczeniowy po wejściu w życie niniejszej ustawy.

Art. 12. Do wniosków o zwrot kwoty podatku naliczonego w formie zaliczki złożonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy art. 93—95 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 13. Do postępowań wszczętych i niezakończonych decyzją ostateczną przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy art. 109—111 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 14. Podatnicy, o których mowa w art. 116 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, którzy w okresie od dnia 1 maja 2004 r. do dnia poprzedzającego dzień wejścia w życie niniejszej ustawy dokonali zapłaty należności za produkty rolne przed dniem wystawienia faktury i nie powiększyli kwoty podatku naliczonego, o której mowa w art. 86 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, o zryczałtowany zwrot podatku, mają prawo do dokonania takiego powiększenia w rozliczeniu za okres rozliczeniowy następujący po okresie, w którym weszła w życie niniejsza ustawa lub za kolejny okres rozliczeniowy, pod warunkiem:

- 1) poinformowania, nie później niż w terminie złożenia deklaracji podatkowej za okres, w którym powiększenie jest dokonywane, naczelnika urzędu skarbowego o dokonaniu tego powiększenia;
- 2) przedstawienia wraz z informacją wymienioną w pkt 1 zestawienia należności wynikających z faktur stanowiących podstawę tego powiększenia oraz kwot zaliczek wynikających z dokumentów stwierdzających dokonanie zapłaty na rachunek bankowy rolnika ryczałtowego;

- 3) posiadania oświadczeń rolników, na rzecz których dokonywane były płatności, potwierdzających posiadanie przez nich statusu rolnika ryczałtowego w momencie wypłaty zaliczki;
- 4) że w kwotach przekazanych należności zawarte były kwoty zryczałtowanego zwrotu podatku.

Art. 15. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 grudnia 2008 r., z wyjątkiem art. 1 pkt 1 lit. b i lit. c, pkt 3 lit. b, pkt 4 lit. b, pkt 26 lit. a, lit. b w zakresie art. 33b i 33c i lit. c w zakresie art. 33c, pkt 27 w zakre-

sie art. 33b i 33c, pkt 30 w zakresie art. 33b, pkt 34, pkt 41 lit. a tiret pierwsze w zakresie deklaracji importowej i lit. c tiret drugie w zakresie pkt 2b, pkt 42 lit. g w części dotyczącej ust. 6 pkt 2 w zakresie deklaracji importowej, pkt 52 lit. a w zakresie ust. 3—6, pkt 53 lit. a w części dotyczącej ust. 1 w zakresie art. 33b oraz ust. 2 i lit. b, pkt 54 i pkt 59, art. 3 pkt 2—5 oraz art. 4 pkt 2, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2009 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *L. Kaczyński*

Załącznik do ustawy z dnia 7 listopada 2008 r. (poz. 1320)

„Załącznik nr 7

WYKAZ TOWARÓW, DO KTÓRYCH MA ZASTOSOWANIE ZWOLNIENIE OD PODATKU
NA PODSTAWIE ART. 74 UST. 1 PKT 17 USTAWY

Kod CN	Wyszczególnienie
1	2
ex 3704 00 10	Film kinematograficzny, pozytywy - o charakterze edukacyjnym, naukowym oraz kulturalnym
ex 3705	Płyty fotograficzne i film, naświetlone i wywołane, inne niż filmy kinematograficzne - o charakterze edukacyjnym, naukowym lub kulturalnym
ex 3706 90 51	Kroniki filmowe (ze ścieżką dźwiękową lub bez niej) przedstawiające wydarzenia aktualne w chwili importu, oraz importowane maksymalnie w dwóch egzemplarzach z każdego tematu w celu ich skopiowania
ex 3706 90 91	Archiwalne materiały filmowe (ze ścieżką dźwiękową lub bez niej) przeznaczone do użytku w związku z kronikami filmowymi
ex 3706 90 99	- Filmy rekreacyjne przeznaczone w szczególności dla dzieci i młodzieży - Pozostałe filmy o charakterze edukacyjnym, naukowym lub kulturalnym
ex 4911 91 00	Pozostałe wyroby drukowane, łącznie z drukowanymi obrazkami i fotografiami: - - - Pozostałe: - Mikrofiszki lub inne nośniki informacji niezbędne dla komputerowych usług informacyjnych i dokumentacyjnych o charakterze edukacyjnym, naukowym lub kulturalnym - Mapy ściennie przeznaczone wyłącznie do celów edukacyjnych
4911 99 00	- - - Pozostałe
ex 8524	Płyty gramofonowe, taśmy i inne zapisane nośniki do rejestracji dźwięku lub innych sygnałów, łącznie z matrycami i negatywami płyt gramofonowych stosowanych w fonografii, jednakże z wyłączeniem wyrobów działu 37: - O charakterze edukacyjnym, naukowym lub kulturalnym
ex 9023 00	Przyrządy, aparaty lub modele, przeznaczone wyłącznie do celów pokazowych (np. do nauczania lub na wystawach), nienadające się do innych celów: - Wzory, modele i mapy ściennie o charakterze edukacyjnym, naukowym lub kulturalnym, przeznaczone wyłącznie do pokazu i nauczania - Makiety lub wizualizacje idei abstrakcyjnych, jak np. struktury molekularne lub wzory matematyczne, różnego typu hologramy wykorzystywane do projekcji laserowych, zestawy multimedialne, materiały do zaprogramowanych instrukcji, łącznie z materiałami w formie kompletów zawierających odpowiednie materiały drukowane

Objaśnienie:

ex – dotyczy tylko danego towaru z danego grupowania.”.